

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne prostornine ter od vsake petite vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katere naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Velikovška šola.

V nedeljo je bil za koroške Slovence znamenit dan. Otvorila se je v Št. Rupertu pri Velikovu šola „Družbe sv. Cirila in Metoda“. Ta šola dokazuje, kako smo Slovenci še vedno prezirane pare v Avstriji. Kako hitro se potegnejo oblasti za nemške ali italijanske šole, ako se kje tudi le z veliko agitacijo umetno izkaže postavno število nemških ali italijanskih otrok. Kako je Ljubljani vlada hitro naročila mestu preskrbeti nemške šole, ko so jse mestne šole, ki so bile poprej močno nemške, nekoliko bolje poslovenile.

Na Koroškem pa že desetletja prosijo Slovenci za potrebne ljudske šole, a vse je zastoj. Vse prizadevanje je bob ob steno, nikakor ni moč stvari dalje spraviti. Danes ne bomo popisovali, kakšnih sredstev se poslužujejo Nemci in oblasti na Koroškem, da le preprečijo osnovo slovenskih šol. Pred kakimi devetimi leti je 33 občin prosilo za slovensko šolo, a od teh prošenj menda nobena ni ugodno rešena. Tačas že imamo četrto vlado, a nobena ne pokaže, da bi imela kaj več srca za Slovence. Govorilo se je enkrat, da je neki višji ministerski uradnik na Koroškem nekaj poizvedoval o tamošnjih razmerah, a naposled se pa vendar ničesa storilo ni. Naposled so se celo prošnjiki že naveličali in postalo je vse tiho. Javne ljudske šole ostale so na Koroškem nemške.

Pri taci razmerah so bili koroški Slovenci prisiljeni si sami pomagati. Pritekla jim je na pomoč „Družba sv. Cirila in Metoda“. To je družba tudi rada storila. Ne le, da je bila o potrebi te slovenske šole prepričana, temveč so

tudi koroški Slovenci pokazali, da so popolnoma vredni, da se nanje ozira. Na Koroškem so se ves čas posebno zanimali za to potrebno družbo, koroške podružnice so razvijale jako živahno delavnost. Imela so se včasih boriti z velikimi težavami, katere so jim delala oblastva, a niso se dale vplašiti. Lahko rečemo, da bi „Družba sv. Cirila in Metoda“ z veliko večjim uspehom gojila svojo nalogo, da je povsod za njo tako navdušenje kakor na Koroškem. Seveda slovenski Korošci najboljše čutijo, kako so potrebne slovenske šole v materinem jeziku in spoznajo, kako velicega pomena so nameni omenjene družbe.

Slovenska šola v Velikovu bode še le Koroške prav učila spoštovati slovenščino, katero bi koroški Nemci tudi radi porinili preko Karavank. Šola v Velikovu nikakor ni konec boju za slovenske šole na Koroškem. Temveč sedaj se boj še le prav pričinja. Ko bodo ljudje videli, da se s poukom v materinščini dosegajo vse boljši uspehi v šoli, bodo z večjo odločnostjo zahtevali slovenskih šol in ne bodo poprej odjenjali, da jih dosežejo.

Velikovec je nekako središče slovenskega Koroškega in gotovo najpripravnější kraj za slovensko šolo. Od tod bode ta šola uplivala daleč po Koroškem. Tudi iz oddaljenejših krajev pošiljali bodo Slovenci otroke v velikovsko šolo. Poslednja leta so se pogostem slišale pritožbe, da koroški Slovenci malo pošiljajo svoje sinove v srednje šole. Posledica temu je pa, da manjka na Koroškem slovenskega razumnštva. Da je tako malo Slovencev šlo na srednje šole, temu je pač mnogo to krivo, da Slovenci nimajo svojih ljudskih šol. V nemških ljudskih šolah pa jim

ni bilo lahko mogoče dobiti takšnega znanja, da bi potem mogli v srednji šoli uspešno izhajati.

Pred več leti se je po slovenskih listih razpravljalo o tem, da bi Velikovec bil primeren kraj za osnovo slovenske gimnazije. Seveda je misel za slovensko gimnazijo v Velikovu zaspala, ko so se koroški Slovenci morali boriti celo za ljudske šole, in smo štajerski Slovenci morali biti večleten boj, da smo glede srednjih šol neke mrvice dosegli. Upamo pa, da ta stvar ni za zmiraj zaspala, temveč jo vzbudi baš slovenska ljudska šola. Osnovi dvojezični gimnaziji v Velikovu bi se morda ne ustavljali tamošnji meščani, ker bi bilo tudi njim le na korist. Ali velikovških meščanov pri vsej njih navdušenosti za nemštvo nimamo za tako zabite, kakor so naši nemški someščani, ki bi bili proti interesu celjskega mesta radi dvojezično gimnazijo izrinili iz mesta kam drugam.

Velikovška šola pomenja za koroške Slovence začetek nove dobe. Ž njo se na Koroškem začneja novo narodno življenje. Zato ne moremo biti dovolj hvaležni „Družbi sv. Cirila in Metoda“ in drugim pospeševalcem osnove te slovenske šole.

„Družbi sv. Cirila in Metoda“ želimo mnogo podpornikov, da poravna ne le dolg, ki si ga je nakopala, temveč da bode mogoče še kje drugje lotiti se podobnega dela, kajti le premnogo krajev na Slovenskem pogreša še narodnih učilnic.

Nemške namere.

Nemškonarodna stranka vedno bolje izpodriva liberalno in zato moramo ž njo računati. Zaradi tega je varno vedeti, kako stališče za-

LISTEK.

Deževna leta.

Letošnje leto je tako deževnato, da se le malokdo spominja enacega, zato vzbuja se gotovo marsikomu radovednost, če se je primeril kedaj v prejšnjih časih tak zares žalosten slučaj. Iz jako zanesljivega vira podaja se nam v tem oziru marsikateri podatek, ki nam kaže, da ni to leto prvo, katero nadleguje človeka z vednimi nalivi.

Deževna leta bila so tudi že v starem veku, enaka kakor sedaj, seveda nimamo iz tega časa nobenega natančnega poročila. Natanka poročila o njih zasledujemo šele od devetega stoletja naprej. Iz tega časa pripoveduje se o povodnjah reke Rena, Donave in faških vod. Leta 868. bilo je poletje jako deževnato, kar je povzročilo veliko draginjo. Leta 1177. bilo je zopet mnogo dežja in posledica tega bile so hude vročinske bolezni. Leta 1193. nastala je spomladi povodnja reke Donave in njenih dotokov; deževalo je „neprenehoma“, in zaradi tega bila je letinja jako slaba, in ker so morali ljudje živeti s čisto nezrelimi pridelki, steknili so si s tem hude bolezni, tako, da so umirali kar trumoma. Leta 1209—1211 bilo je v planinah toliko de-

ževja, da so valovi rek in potokov hudo pustošili. V naslednji zimi bilo je mnogo snega. Zategadelj razsajala je posebno po Nižjeavstrijskem tri leta velika draginja pri vseh pridelkih. Tudi leta 1275. deževalo je neprenehoma; Donava poplavlila je mnogo krajev; žito je segnilo na poljih in ob trgatvi zapadel je sneg. Leta 1285. bile so povodnje na Nižjeavstrijskem in Ogerskem. Leta 1295. nastale so od 17. aprila naprej velike plohe na Spodnjeavstrijskem. Leta 1310.—1311. je bilo tudi dosti dežja; zaredilo se je mnogo gosenic in hroščev, ki so pokončali vse kar je bilo zeleno; temu sledila je draginja in lakota. V zimi leta 1316. bil je razun velikega snega še hud mrz, spomladi in po leti pa je skoro neprenehoma lil dež, čegar posledica je zopet bila slaba letina in draginja. Leta 1403. bilo je zopet zelo deževnato, in tem je bila za petami lakota, draginja in bolezen. Leta 1480. bila je velika povodenj reke Donave zavoljo premnoge dežja; v planinah bilo je toliko deževja, da je avgusta, 1501. voda narasla za 14 čevljev (?) visoko, in mnogo utonjenih ljudi plavalo je v mrzlih valovih. Leta 1508. bilo je posebno poletje deževnato, in ravno v tem času napravila je Donava dvakrat velike povodnje. L. 1536. in 1537. so bile v spomladi in poletju velike in stalne plohe, kar je popolnoma uničilo poljske pridelke in bila torej vzrok draginja. Te plohe ponavljale so se avgusta in

septembra posebno tudi na Gornjem Štajerskem, in napravile so dosti škode po cestah in potih. Leta 1539. ponavljalo se je deževje začetkoma avgusta, in za tem sledilo je posebno vroče poletje, ki je posušilo studence in potoke in zlasti napravilo mnogo škode po Štajerskem zavoljo suše. Leta 1567. bilo je povsod, posebno pa na Štajerskem in Koroškem mnogo dežja, za tem nastopile so povodnje posebno reke Drave, ki je pri Ptujju narasla za celih 16 čevljev. Leta 1573. bilo je največ megleno in deževnato, zaradi tega se je tudi žetev slabo obnesla; v Solnogradskem in na Štajerskem napravile so povodnje škode za mnogo tisoč goldinarjev. Leta 1581. primerile so se na Gornjem Štajerskem velike plohe. Leta 1583. v katerem je izišel Gregorjev koledar, vzbudilo najneumnejše prerokovanje o vremenu celo pri pametnejših in izobraženih ljudeh. Že mokroto naslednjega leta 1584. pripisovali so obče novemu koledarju. Leta 1598. razsajala je po deželi hudo deževje, katero je trajalo na Gornjem Štajerskem celih 14 dni, in temu sledile so povodnje, dočim je bila ob istem času na Koroškem in Kranjskem suša. Na Solnograškem poplavlila je reka Salzah mesti Solnograd in Ljubno; Mura je napravila meseca avgusta in septembra s svojimi velikimi in nenavadnimi povodnjami veliko škodo in pretrgala je celo za več časa ves promet po cestah. Leta 1604.

stopa ta stranka v narodnem oziru. Te dni je to nemško stališče razkrilo glasilo zveze čeških Nemcev „Deutscher Volksbote“. Sicer se oglaševala lista tiče le Češke, a smemo misliti, da bode našel odmev v srcih vsih avstrijskih narodnih Nemcev. Po Štajerskem in Koroškem se že zdaj ravna Nemci po nazorih, katere je razvil ta list.

Pred vsem je ta list proti razdelitvi Češke, ker bi potem Nemci ne mogli več ponemčevati češkega dela dežele. Po tem geslu postopajo že davno štajerski in koroški Nemci. Protivijo se vsaki samoupravi Slovenskega Štajerja in Koroškega, ker bi se ne mogli potem Slovenci potujčevati. Gospodovati hočejo po vsem Štajerskem in Koroškem in zahtevajo, da bi vsi učni zavodi bili nemški. Nemci sicer kriče o poslovenjenji, v resnici pa jim le to ni po volji, da se jim ponemčevanje ovira.

Gori omenjeni list pravi, da je češka kraljevina bila nekdanj nemška zvezna dežela, in se povsodi vidijo sledovi nemške kulture in preteklosti, zato se pa Nemci ne smejo zadovoljevati le s tistimi kraji, ki so še sedaj nemški, temveč morajo zahtevati, da se vsa češka dežela nemški opravi in se češčini le prizna tista pravica, ki jej gre po njeni varnosti k nemškemu svetovnemu jeziku. Nemci morajo gledati, da ne ohranijo samo sedanje nemške kraje, temveč da tudi češke ponemčijo.

Tako očitno pač še Nemci nikdar niso povedali svojih namer. Ravno to pa hočejo tudi na Štajerskem in Koroškem, in ko bi se v teh dveh deželah njih nameni posrečili, bi to poskusili tudi na Kranjskem. Vse dežele tostran Litve izveniš Dalmacijo in Galicijo so pripadale nekdanjemu nemškemu cesarstvu in zatorej mislijo, da imajo Nemci nekako pravico do njih. To so že večkrat naglašali, če tudi malo bolje prikrito, kakor sedaj. Mi moremo biti Nemcem hvaležni, da so povedali svoje prave namene. Sedaj je jasno, da ne napadajo Slovani, temveč Nemci, ki hočejo ponemčiti vse slovanske kraje. Radi bi slovanske jezike izrinili iz šol in uradov in nemščino naredili za državni jezik, kateri naj bi se poučeval ne le na vseh srednjih in meščanskih, temveč tudi na ljudskih šolah. Sedaj nam je povse jasno, zakaj se koroški Nemci toliko upirajo slovenskim ljudskim šolam. Radi bi ponemčili vso Koroško, da potem napadejo še Kranjsko, katero tudi štejejo med nekdanje zvezne dežele.

Seveda je vse umovanje Nemcev popolnoma neosnovano. Avstrija je popolnoma izstopila iz nemške zveze in vse pravice, ki se morda še dajo izvajati iz te zveze, so ob veljavo. Leta 1866. je Avstrija prenehala biti nemška zvezna država in od tedaj Nemci nimajo nobene večje pravice v Avstriji, kakor kateri koli drugi narod.

Leta 1867. se je to v državnih osnovnih zakonih tudi po Nemcih samih priznalo.

Da so Nemci v kulturi dalje kot Slovani, priznavamo, a le Nemci, ki bivajo zunaj naše države. Avstrijski Nemci so pa zaostali za Slovani, naj še toliko o nemški kulturi govore in pišejo. Kakšna je nemška omika, vidimo sedaj opetovano v mestnem zastopu na Dunaju, kjer se obe stranki obkladata s takimi nedostojnimi izrazi, da bi se jih sramoval vsak slovenski kmet, ne pa še le zastopnik kacega slovenskega mesta. Če se taisti prizori gode na Dunaju, ki je vendar središče nemške kulture v Avstriji, kaj naj si potem mislimo o nemških kmetih. Če pomislimo, da so Nemci imeli na razpolago vseh potrebnih učnih sredstev, dočim se moramo mi Slovani boriti še za ljudske šole, se moramo pač le čuditi, da nemška kultura še ni večja nego je. Mnogo nemških zavodov se vzdiguje s slovanskim denarjem; zato pa Nemci nimajo povoda se preveč ponašati s svojo omiko in bi morali samo hvaležni biti, da se jim izobraževalna sredstva niso prikrajševala, kakor se prikrajšujejo nam.

Nemci se seveda ponašajo s svojim velikim slovstvom. Toda če pogledamo nemško znanstveno slovstvo, se preverimo, da v njej silno veliko vlogo igrajo prevodi. Nemcem moramo priznati, da so bili jako marljivi v prevajanju raznih tujih znanstvenih del. Če te prevode od vzamete, pa je nemško slovstvo še dandanes močno pomankljivo in se ne more primerjati z angleškim in francoskim. Poleg tega pa ne smemo pozabiti, da so tudi mnogi Slovani pripomagali povzdigovati nemško slovstvo.

Primerjanje nemščine s svetovnimi jeziki je tudi precej šepavo. Z nemščino se ne pride tako daleč po svetu, kakor s francoščino angleščino ali celo španjščino. Zato je pa tudi že dokaz nemške prevzetnosti, če nemški list primerja veljavo nemščine k vrednosti francoščine, kakor jedno k sto.

Sicer je pa nemški list nekaj drugega bistvenega prezrl. Pravice, ki jih ima kak narod v kaki državi, se imajo ravnati po tem, kake bremenja da prinaša za državo. Če moramo Slovani jednako davke plačevati kakor Nemci, če naši sinovi morajo jednako z nemškimi prelivati kri za državo, moramo Slovani biti tudi jednakoopravni z Nemci. S tem, da nam odrekajo jednakoopravnost, Nemci le dokazujejo svojo krivičnost in nasilno naravo.

Če se Nemci nadejajo, da bodo lahko dosegli svoj namen, se jako motijo. Res so Čehi od treh strani obkoljeni od Nemcev, a so jako žilavi in čvrsti. Če jih dosedaj niso ponemčili, jih bodo v bodoče še manj, ko se je tačas češko slovstvo že močno razvilo. Kar niso mogle nemške vlade z vso silo doseči, tega tudi narodni Nemci ne dosežejo, naj še tako napenjajo

svoje sile. Na Nemčijo naj se preveč ne zanašajo, kajti Prusi še svojih Poljakov z vsem pritiskom in z dovoljenimi 100 milijoni mark niso mogli zatreti, pa bodo Čehe, ki so vendar v vse ugodnejših razmerah.

Pa tudi na jugu ne bodo dosegli dosti večjega uspeha. Slovenci smo že marsikaj prestali in bomo tudi nemško-narodno silo. To upamo, da tem ložje, ker vlada narodnih Nemcev, ki je očitna prusaška stranka, ne bode mogla tako podpirati, kakor so podpirali nemške liberalce. Boj z nemškimi narodnjaki bode tem ložji, ker očitneje nastopajo, nego je pa bil boj proti liberalcem, ki so vedno le zavratno napadali, in se še delali, kakor bi bili varuhi ustave. S takim izzivanjem bodo Nemci le izzivali hujši odpor proti njim. Če bodo vedno le na to gledali, kako nas zatro, bomo tudi Slovani gledali, da za premo nemškemu razumnstvu, kolikor je moč, pot v slovanske kraje. Skušali se bomo tudi narodnogospodarski osamosvojiti in Nemci bodo kmalu spoznali, da utegne njih nestrpnost le njim škodovati, kajti tudi slovanska potrpežljivost ima svoje mere.

Denar sveta vladar.

III.

Naša država tako Avstrija kakor tudi Ogerska še bolje pa poslednja, se od leta do leta hitreje približuje osodepolni dobi, ko bode malo posestvo zginito v žrelu velikokapitalistov in naše kmetijstvo prišlo bode zopet nekako tje kaj, kjer je bilo v srednjem in večjem delu novega veka. Tedaj je bil graščak gospod, kmet pa tlačan njegov, sedaj bode pa kmet židu tlačanil, kajti vse dejanje in nehanje današnjega židovskega velikega kapitala je na to obrnjeno, da si prisvoji gospodarstvo na zemlji, dobro vedoč, da je denar sveta vladar!

Da gre Ogerska v tem oziru z orjaškimi koraki na narodnogospodarskem polju svojemu polomu nasproti, je žalostna resnica, ki se ne da več tajiti. Žalibože, da bomo kol'kor toliko tudi v Avstriji tedaj prizadeti. Provročilo je na Ogerskem to bodočo nezgodo večno nenasiljivo židovstvo prav na sličen način, kakor je imel svoje dni (1873. leta) veliki dunajski polom na borzi svoje korenine v židovstvu. Tedaj je hitel v cvet tako znani „Gründungsschwindel“, banke, železnice, hiše in palače rasle so kar čez noč iz zemlje, kakor gobe po dežju in nikdo ni gledal kakošen je temelj, na katerem se zida in ustanovlja, odpira in na posodo jemlje. Denarja je bilo kar po ulicah raztresenega, da se ti je le pripogniti trebalo in pobiral si ga lahko. Vsaj tako trdili so židje. In kaj je bil nasledek?

Grozni polom, kakoršnega ni bilo ne poprej ne pozneje več. Prav nekaj sličnega pripravljajo se sedaj na Ogerskem. Ta država se je navi-

pokazale so se krvavo-rudeče mavrice; solnce zgubilo je opoldne včasih čisto svojo svetlobo; za tem prišle so plohe in nalezljive bolezni. Leta 1672. razsajale so na Ogerskem in Nemškem velike plohe in nevihte. Leta 1676. je bilo zelo neugodno vreme; nastalo je mnogo neviht, velikih naličov ploh po gorah, in zaradi tega tudi mnogo povodenj. V nižje ležečih, mokrotnih krajih razsajala je vročina na neznosen način. Leta 1682. je bilo sploh deževno, posebno poleti. Meseca septembra in oktobra bil je hud dež, ki je trajal na Gorenjeavstrijskem celih 6 tednov; za tem prišla je povodenj. To slabo vreme pripisoval se je splošno repati zvezdi, katero je izračunil Halley in koja je prorokovala po splošnem mnenju nesrečo. Leta 1687. bilo je čudno leto. Za jako lepim poletjem, v katerem se je prirodilo toliko sadja in vina, da je ljudem že primanjkovalo posod za pospravljanje, prihrule so meseca septembra nakrat plohe, katerim so takoj sledile velike povodnje, ki so napravile premnogo škoda. Leta 1688. razsajale so nevihte in dež po celem svetu. Leta 1713. menjaval se je hitro dež z mrazom, kar je bilo zelo neugodno za polje in travnike, vinograde in sadne vrte, za ljudi in živali. Meseca marca padlo je toliko dežja, da so nastale povsod povodnje. Meseca maja menjaval je mraz z vročino in dežjem. Gosenic je bilo v nebrojnim številu. Trtne uši

uničile so trgatvo za več let. Meseca junija je bila še večja nestanovitnost v vremenu. Druga polovica julija je bila zopet deževnata in mrzla. Meseca avgusta je dež in mraz še vedno trajal, megle so bile mnogokrat tako goste kakor po zimi. Žito je rjavelo in postajalo črnevčasto. Vinogradi so slabo kazali. September bil je od kraja deževnat in meglen, pozneje pa zelo mrzel. Leta 1715. pokvaril je dež celi maj. Meseca julija in avgusta deževalo je vsake 15 dni, ravno tako v prvem času septembra, konec leta bil je ugodnejši. Leto 1736. prineslo je dosti deža in povodenj, posebno na Avstrijskem. Leta 1737. razsajalo je na Štajerskem vedno deževje. Dne 18. maja leta 1763. napravila je reka Raba tako veliko povodenj, da je odnesla most čez to reko, in da je segala voda do mestá Fehring. Tačas skopala si je Raba pri Fehringu novo strugo, po kateri še sedaj teče. Leta 1770. pokončalo je vedno deževje skoro vse poljske pridelke in sadovje. Po gorskih dolinah ni bilo nobene žetve, ker je neprenehoma deževalo od maja do septembra 91 dni, kar je bilo vzrok nenavadne draginje in lakote let 1771.—1772. Leta 1775. izstopila je Mura in učinila veliko škodo posebno pri Radgoni. Še obširnejše bile so povodnje leta 1778. reke Murice, Mure, Rabe in Drave, Bistrice in Labnice. Leta 1813. bilo je zopet mnogo dežja, posebno meseca julija, zaradi tega narasle so

skoro vse vode na Štajerskem in poplavi le mnogo krajev. Jeseni deževalo je neprenehoma, setev se je popolnoma ponesrečila. Leta 1814. trajalo je dalje to deževje in pokončalo na Štajerskem skoro do cela polja, vrte in vinograde; nastala je slaba letinja, draginja in beda, kateri je sledila huda lakota leta 1817. nastala zaradi slabega vremena.

Deževna leta bila so nadalje 1820., v katerem je Raba izstopila; nadalje 1823. in 1829. Leta 1830. razsajale so hude nevihte in plohe. Leta 1833. bilo je tudi deževno v pravem pomenu besede; temu je sledilo leto 1834., katero tudi ni bilo dosti boljše. Leta 1836. je nastala zopet povodenj reke Rabe. Leta 1838. bilo je poletje mokrotno in mrzlo, ravno tako 1842., zaradi česar je nastala draginja. Leto 1843. je bilo slabo leto, enako tudi 1846. in 1847. Leta 1875., 1876. in 1877. bila je zelo slaba žetev zaradi preneugodnega vremena. Leta 1880. je zopet nastala povodenj reke Rabe. In kako da je vreme od leta 1890. sem, je gotovo še vsakemu dobro znano, nepozabljivo pa bo tudi, in to posebno za kmetovalca, letošnje zares slabo, deževnato leto.

dežno jako dvignila v narodnogospodarskem oziru, toda še jedenkrat zatrdimo, da le na videz. V resnici je vse zadolženo in takorekoč vse že v rokah velikega kapitala, ki le čaka ugodnega trenutka, da potegne male kmetije nase in napravi iz njih kmetijske tvrdnjave, ki jim juristi „Fideikommiss“ pravijo. Ogerska ima zlasti na Nemškem mnogo svojih vrednotic „na paši“. Prišel bode čas, ko se bo Avstrija proti svoji sosedu postavila in sicer že ob priliki sklepanja nove pogodbe, da se odpravijo nekatere nam in naši obrtniki škodljive dobrote, ki jih vživa ogerska obrtnija, zlasti mlinarska, na škodo naše. Kedar se bode pa to zgodilo, tedaj ogerske dobrote ne bodo več toliko dobička donašale, kakor so ga svoje dni obetale. Nemčija jih bo jela vračati in — denar se bo podražil, ker ga bo konečno tudi Madjarom zmanjkalo. Obrnili se bodo zopet do velikega kapitala, ta bi pa tedaj vtegnil reči: „nem tudom!“ in potem je polom na narodnogospodarskem polji neizogibljiv na Ogerskem.

Ako bi pa na Ogerskem jelo pokati, opazile se bodo špranje in razpokline tudi pri nas in narodnogospodarski položaj bode nekako takle: Ogerska je s pomočjo židovskega denarja in na podlagi židovske špekulacije nečuveno kvišku šinila, rekli bi, kakor konoplja, ker je Avstrijo brezobzirno na vseh narodnogospodarskih postojankah v kot potisnila in grozno oškodovala, sama je pa pri vsem tem zagazila, da niti več nazaj ne more. Sedaj naj pomaga, kar more in ta prijatelj v sili bodi „nova pogodba!“ Nova pogodba prinese mora Madjarom po njihovih mislih novih koristi na škodo Avstrije. Neumni in bedasti smo bili do sedaj res zadosti, da smo igrali ulogo, o kterež Slovenec trdi, da „lačna vrana sito pita“. Pri nas sedaj sicer ni primanjkljaja, temveč še celo nekaj drobiža po cesarskih blagajnah, toda kedo pa vé, koliko časa ga bomo še imeli. Finančni minister potrebuje novih virov, iz katerih bi zajemal, če mu bode vstreči zahtevam, ki se stavijo vanj. Žalostni konec te vesele komedije bo ta, da bode moralo ljudstvo zopet več plačevati tako na direktnih kakor tudi indirektnih davkih. Finančni minister želi pivo in žganje više obdačiti; prvemu se upirajo Čehi, drugemu Poljaki in skoraj res ni upanja, da bi se mu želja izpolnila. Že samo iz tega vzroka je toraj nemogoče, da bi se bodoča pogodba med nami in Madjari glasila 70:30, kakor si jo Madjarji želé, temveč zdatno drugače, zdatno bližje polovici.

Če se torej Ogerskej potrebno zdi, še višje vpenjati se na narodnogospodarskem polji, prav, naj se le, toda na lastne, ne pa na naše stroške. Mi jim želimo povsod najlepši in najboljši uspeh, toda, kakor smo že rekli, na njihov račun. Pobratimija med nami in njimi naj ne sega tako daleč, da bi jim mi brskali kostanj iz žerjavice. Vsaka polovica ohrani naj si samostojnost v narodnogospodarskem oziru, pa bo za obe prav.

Tak je naš položaj!

Madjari dalje zahtevajo svojo lastno banko. Naj je le dobé, naj si le sami svoj denar vstane, mi ostanimo pa pri svojem. Tudi v tem oziru bi bili mi na dobičku, kajti Madjari oziroma Židje vporabljajo skupni denar in skupni kredit iz sedanje narodne banke v zdatno večji meri, kakor pa mi, tudi v zdatno večji meri, kakor se njihovim 30% spodobi. S tem denarjem izpodbijajo nam obrtno stališče, utvrdujejo lastno obrt in vse na to delajo, da jim danes ali jutri ne bo nobene reči več od nas potreba. Za vse to je pa obilno denarja treba in tega jim avstro-ogerska banka posoja — nam na škodo. Proč toraj s skupno narodno banko, ki se avstro-ogerska imenuje in vsak zase dalje gospodarimo in vsak imejmo svoj denarni zavod. Nam to izvestno ne bo na škodo!

Celjske novice.

(Imenovanje.) Pravni praktikant pri okrožnem sodišču v Celji, g. Martin Šribar, imenovan je c. kr. avskultantom za Štajersko.

(Vabilo.) Izvršujoči člani „Celjskega pevskega društva“ se opozarjajo, da se s prihodnjim mescem zopet prično redne pevske vaje in sicer bodo iste vsaki torek in petek od 8. do 9. ure zvečer v čitalniških prostorih v „Narodnem domu“.

(Zadruga „Rinka“) bode imela konec meseca septembra v Celji svoj prvi občni zbor, na katerem se izvoli načelstvo.

(Učit. društvo za celjski in laški okraj) ima v ponedeljek dne 2. nov. t. l. ob 10. uri dopoludne v celjski okoliški šoli svoj mesečni zbor. Dnevni red: 1. Petje. 2. Zapisnik. 3. Društvene zadeve. 4. Tečaj za deška ročna dela na Dunaji; poroča g. F. Kranjc. 5. Letošnja glavna skupščina „Zaveze slov. učit. društev“; poroča g. Iv. Logar. 6. Iz naše vprašalne skrinjice. 7. Nasveti. Gosti dobro došli.

(Narodni fotografski zavod v Celji.) Gosp. Srečko Magolič, že od ustanovitve g. Dragotin Hribarjeve tiskarne v Celji njeni poslovodja, otvoril je na vrtu hotela „pri kroni“ fotografski atelier z imenom „Apolon“. Gospod Magolič bil je že kot fotografski amater na raznih mejnarodnih razstavah odlikovan, zato smo prepričani, da bode vsakršnim zahtevam v tej stroki popolnoma zadostil. Opozarjamo torej častite naročnike na ta prvi narodni fotografski zavod na Štajerskem, da ga kar najbolje podpirajo. „Svoji k svojim!“

(Poslanec M. Stallner in obrtniki.) Stallner obljubil je pri volitvi, da bo prav posebno skrbel za obrtnike. Kako izpolnjuje to svojo obljubo, prepričal se je te dni nekdo iz našega (celjskega nemškega) obrtnega stanu. Šel je k Stallnerju prosit in tožiti to in ono, kar žuli in tare obrtniški stan. Sprejet je bil osorno in neprijazno na lopi vpricho cele družine ter dobil osoren odgovor, da on ne more nič pomagati in da se v Gradci in na Dunaji obrtnikom tudi nič boljše ne godi! — Oj modrost, vojniškega „Reisebürgermeistra!“

(Državni poslanec F. Robič) se je te dni pri razpravi o pravosodnem proračunu pritoževal, da se na Spodnještajerskem še vedno ne spoštuje enakopravnost in da se je posebno pod ministrom Gleisbachom mnogo zgodilo, kar ne kaže nikakega upoštevanja zakonito zajamčenih pravic slov. naroda! Minister pa je na vse pritožbe kratko malo odgovoril, da vse to ni res. Mi pa, ki živimo v teh neznosnih razmerah in čutimo vsaki dan vse krivice, ki se nam delajo, smo poslancu Robiču hvaležni, da je razkril krivice, ki se nam godijo, in se bodemo ravnali po nasvetu ministra ter zanaprej vsak posamezni slučaj, v katerem se krši enakopravnost, naravnost njemu naznanili. Pozivljamo tudi vse narodne odvetnike in notarje, da postopajo v tem oziru brez vsakega ozira ter ovadijo vsako posamezno tudi najmanjše preziranje naše narodnosti. Nobeden slučaj se nam ne sme dozdevati malenkosten, tu gre za načela in načela so vedno velika. Kolikokrat se s strankami sestavljajo nemški zapiski, slovenske izpovedbe prič zapisujejo se mnogokrat v nemškem jeziku, vabila na stranke so posebno v kazenskem postopanju skoraj izključno nemška, slovenskih tiskovin tudi mnogokrat manjka. In tako je še mnogo drugih nedostatkov ali bolje rečeno nezakonitostij. Če se že v slov. jeziku uraduje in v slov. jeziku izdajajo rešitve, je ta jezik tako spakledrana slovensčina, da je grdo. Ne samo, da se uraduje v slov. jeziku, v popolnoma pravilnem slov. jeziku, se mora uradovati in uradnik, ki ne zna pravilne slovensčine, ni za nas sposoben. Bodimo tudi v tem oziru neizprosnosti do slednje konsekvencije. Če kedo dobi razsodbo ali sploh kako sodno rešitev v roke, ki je spisana v nepravilni slovensčini, hitro pritožbo na ministerstvo! — Da, le tako bomo pripomogli svojemu jeziku in tudi sebi do spoštovanja in veljave.

(Društvo odvetniških in notarskih uradnikov na Spodnjem Štajerskem) je razposlalo gg. odvetnikom in notarjem vabila, da pristopijo istemu kot podporni člani. Upamo, da se bodo temu vabilu polnoštevilno odzvali, posebno, če pomislimo, da isti večkrat podpirajo slojeve, od katerih nimajo niti eni niti drugi nikakega haska, med tem ko vendar njih uradniki žrtvujejo vse svoje telesne in duševne moči njim v prid. — Letni donesek podpornega člana je pa tudi malenkost, posebno za odvetnika ali notarja, društvu bi pa s tem, da pristopijo polnoštevilno, omogočili, da si vstanovi lastno bolniško blagajno. Na ta način bi oni i sebi koristili, kajti sedaj morajo plačevati v okrajno bolniško blagajno, od ktere pa njih uradniki nimajo nika-

kega haska; potem pa bi se denar, ki ga bodo izdali, porabil samo v podporo njihovih uradnikov. Znana nam je pisarna, ktera obstoji še le pet let in je tekom teh pet let samo za dva uradnika vplačala v bolniško blagajno blizu 85 gld. — Celi ta čas pa je dobil eden uradnikov podpore nekaj čez 3 gld., toraj komaj enoletne obresti od vplačanega zneska. — Ako bi gg. odvetniki in notarji bili ustanovili za časa, od kar obstoji okrajna bolniška blagajna poseben fond, v ktere ga bi bili plačevali one doneske, ki so jih vplačali pri bolniški blagajni, za uradnike pa izdali reverse zaradi preskrbljenosti za slučaj bolezni, imeli bi danes uže lepo premoženje. — Ravno na ta način bi se dalo to tudi še danes doseči. — Vlada bi društvu seveda ne dovolila bolniške blagajne, ker isto nima postavnega števila članov. To pa nič ne dá. Gg. odvetniki in notarji bi za vse tiste uradnike, ki so člani društva izdali izjave (reverse) glede preskrbovanja za slučaj bolezni, društvo pa bi se zavezalo nasproti njim pismeno, da preskrbi svoje člane v slučaju bolezni za isto dobo, kakor so gg. odvetniki oziroma notarji zavezani vsled danega reverse. — Namen društva je že od začetka ta, da se odtegnejo uradniki prinašanju doneskov okrajni bolniški blagajni; da bode pa mogoče to doseči, je popolnoma odvisno od gg. šefov. — Nadalje je odbor društva v svoji zadnji seji sklenil, da vstanovi tečaj za slovensko in nemško stenografijo. Ker je očitno pomanjkanje stenografov, moramo to vest z veseljem zabeležiti in upamo, da se bodo uradniki polnoštevilno oglasili za ta tečaj. — Društveno vodstvo prosi tem potem vse gg. odvetnike in notarje, da se na istega obrnejo kadar bodo potrebovali uradnikov; gg. uradnikom pa bode samim v prid, da se bodo javili za pristop k društvu, ker jim bode slednje potem šlo na roko, da dobe kmalu in dobro službo. — Konečno je isto naprosilo urednika in lastnika „Domovine“ gosp. Dragotin Hribarja, da mu prepusti v svojem listu stalno rubriko za društvena poročila in da bi dajal zunanjim društvenikom list po znižane ceni. Gospod Dragotin Hribar je tej prošnji veldušno ustregel, za kar se mu tem potom zahvaljujemo. Odbor.

(„Narodni dom“ v Celji) ni dobil milosti v očeh raznih nemškutarskih glasil, med njimi tudi nemške „vahtarice“. Ni jim všeč, ni dovolj lep! Ha, to vam pač radi verjamemo, da vam ne ugaja; saj ste se dosti trudili, prepričati njegovo stavbo. Res smešna je taka pisava nasproti nam listov. Celjski „Narodni dom“ bode, oziroma je že sedaj najlepša stavba v celjskem mestu in najlepši kinč njegov. Zato pa je umevno, da bode v oči naše Velikonemce. Toda ne brigajmo se dalje za to; naš „Narodni dom“ bode vedno ponos vsega slovenskega Južnega Štajerja in ako bi se tudi združila vsa črna jeza in zavist naših nemškutarjev, tega ponosa nam ne bodo nikdar odvzeli.

(Občni zbor čitalnice v Celji) vršil se je dne 29. t. m. Predsednik je v lepem govoru razvil pomen današnjega zborovanja, ko smo se prvokrat zbrali pod lastno streho. Za tem zvršile so se točke dnevnega reda. V odbor so voljeni: Dr. Josip Serbec, dr. Ivan Dečko, dr. Juro Hrašovec, dr. Hinko Šuklje, notar Lovro Baš, dr. Josip Vrečko, Ivan Rebek in Ivan Bouha. Namestniki pa so: Fran Lončar, Janko Vavken, dr. Radoslav Pipuš in Pero Kostič.

(„Slovenski Gospodar“) v 44. številu zopet zavija z menoj prepirno stvar po svoje in hoče posili storiti me krivičnika. Zadovoljil bi se bil tudi s popravkom v drugi obliki, ko bi uredništvo „Slov. Gospodarja“ mi to ponudilo, a odklonilo je vsak popravek in tako hotelo, da obrekovanje obvisi na moji časti. Zato sem moral iskati pred sodiščem svoje pravice. Kar se pa tiče moje vesti naj bode sl. uredništvo brez skrbi, kajti ta je čista in mirna, morda mnogo bolj kakor onega, ki se ne uklanja postavam, katere se v tej stvari popolnoma vjemajo z navadno dostojnostjo in — s krščanskimi dolžnostmi.

Dragotin Hribar.

Spodnje-štajerske novice.

(Duhovniške spremembe.) Prestavljen je č. g. kaplan Jakob Palir iz Leskovca za pomoč na župnijo Frankolovo. — Umrli je č. g. kaplan Jakob Črnc v 32 letu svoje starosti. Blag mu spomin!

(Spremembe pri učiteljstvu.) G. J. Šumer (ljubljski učit. kandidat) postal je prov. učitelj v Zibiki (Šmarje); gđ. Mel. Premšak (iz Celja) pa suplentinja na nemški šoli v Vajniku.

(Pogovor na cesti v Škofjivasi) Janko: Zakaj pa je celjski dr. Jabornik Stallnerjeve nemško vezane otrobe na nemškem volilnem shodu v Škofjivasi prestavljal na slovensko? France: Zato, ker so bili pri shodu sami škofjevaški Nemci, ki pa nič nemški ne znajo. Janko: Zakaj pa je Stallner, ki nič slovensko ne zna, tako želel biti kraj. šol. nadzornik za slovensko šolo v Vojniku? France: To pa idi njega vprašati! (Morda dobi tak salomonski odgovor, kakor ga je dobil oni celjski obrtnik).

(V občinski zastop v Škofjivasi) bili so izvoljeni ti-le vrli narodni možje: I. razred, ki je volil dne 27. oktobra t. l. popoldne. Franc Kožuh, pd. Škratl, Trnovlje. Ignac Pajmon, Škofja vas. Bernard Zupanc, pd. Beuc, Prekorje. Janez Špes, pd. Martinč, Šmiklavž. Matija Golež, pd. Brglez, Pristova. Franc Stožir ml., Šmarjeta. Miha Podjaveršek, pd. Pangerl, Runtole. Jože Kranjc, pd. Jurček, Trnovlje. Namestniki: Andrej Golež, pd. Kocijaž, Arclin. Anton Kranjc, pd. Bortl, Zadobrova. Janez Steble, pd. Kranjc, Runtole. Franc Čep, Škofja vas. II. razred, ki je volil dne 27. oktobra t. l. dopoldne. Janez Kompolšek, pd. Stepišnik, Škofja vas. Martin Bincelj, Trnovlje. Valentin Dremelj, pd. Moh, okol. Vojnik. Jože Jošt, pd. Kompanek, okol. Vojnik. Franc Brence, pd. Budelc, Arclin. Jože Piliš, pd. Dremelj, Škofja vas. Valentin Koželj, pd. Lončar, Škofja vas. Miha Bikošek v Gradišah. Namestniki: Franc Košenina, pd. Gorjanc, Trnovlje. Miha Koželj, pd. Miklavž, Škofja vas. Jože Veber, pd. Šipek, okol. Vojnik. Matevž Kvas, pd. Tofant, Trnovlje. III. razred, ki je volil dne 26. oktobra t. l. Franc Stožir, pd. Koren, Trnovlje. Jože Piliš, pd. Štefan, Trnovlje. Andrej Vodusek, župnik, Vojnik. Jože Jošt, pd. Boštjan, Lipovec. Martin Vrečko, pd. Olčjek, okol. Vojnik. Peter Majdič, Spodnja Hudinja. Ignac Samec, pd. Pušen, Arclin. Jakob Kovač, pd. Grilček, Arclin. Namestniki: Valentin Dremelj, pd. Moh, okol. Vojnik. Franc Hrastnik, pd. Blaž, Šmarjeta. Andrej Leber, pd. Jazbec, Želce. Jože Samec, pd. Makšič, Arclin. Ti možje so nam porok, da bode občinsko gospodarstvo dobro in da nemški Vojničani lahko zidajo nemške šole, a za svoje novce, ne pa za kmetov denar.

(Sijajno so — propali.) Prišlo je tako, kakor smo vedeli, da bo prišlo, da mora priti: Nemškutarska stranka je pri občinski volitvi v Škofjivasi v ponedeljek in torek dne 26. in 27. t. m. propala tako sijajno, kakor še nikoli! — Vže več kot leto dni širokoustil se je „miren mož“, kako bodo sedaj enkrat dali Slovence v Škofjivasi pod koš ter slavno posadili starega Nemca Okorna zopet na županski stol, raz kate-rega so ga Slovenci brenili pred šestimi leti. Letal je po občini, da se mu je za petami kar kadilo, kvantil in kvasil, v največjo zabavo navihanih Trnoveljčanov, kateri so mu na videz pritrjevali, pili vino, katero je radodarno plačeval, ter rekali: seveda, vsaj smo vsi za te. In „miren mož“ je navdušeno tekkel k svojim pokroviteljem v Celje in Vojnik ter njim poročal, kako se je njegovemu dobro namazanemu jeziku posrečilo, pridobiti celo skoraj da vse Trnoveljčane, izvzemši seveda Franca Stožirja, Jožefa Piliha in Martina Bincelja. In Celjani in Vojničani so z dopadajenjem poslušali te prevesele novice, in segali pridno v žep, in stiskali okrogle reči „mirmemu možu“ v junaško „nemško“ desnico. „Miren mož“ je pa zopet tekkel nazaj v Škofjivas, govoril, plačeval pijačo ter se zadovoljno pobahaval, kazajoč denar, rekoč: Ta petdesetak so nam pa dali g. Stallner. Začel je toraj nemškutarjem kakor petelinčku greben rasti in komaj so vže čakali, kedaj da bo volitev razpisana, ter se grozili v celjskem svojem lističu „Wacht“, češ, kako bodo v Škofjivasi nabili g. dr. Dečka

in g. Hribarja, ako bodeta si drznila v Škofjivas in pomagati Slovincem pri volitvi. — Kar še nikoli ni bilo, sklicali so za preteklo nedeljo celo volilni shod, h kateremu so prišli iz Vojnika slavni Stallner in še slavnější Zottl, iz Celja dr. Jaborneg in dr. Langer. Reklo se je tudi: „celo Lenko iz Št. Petra bo prišel“, pa Lenko ni prišel. Zborovali so toraj sami, v resnici sami; kajti volilcev je bilo bore malo številce med njimi. Spravili so se pa v krčmo v občinski hiši, kakor da so že oni na konju, in občinska hiša v njihovi oblasti. No pa zgodilo se je tako, kakor je rekel v nedeljo g. dr. Ivan Dečko pri slovenskem volilnem shodu: Nemškutarji so se spravili vže danes v občinsko hišo, pa jutri in pojutranjem bomo njim Slovenci pokazali tisto luknjo, katero je zidar pustil nalašč za to, da se taki vsiljenci skoz njo vun vržejo. Slab obisk „nemškega“ volilnega shoda, pa še ni spametoval imenovanih nemških gospodov: V ponedeljek jutro bilo je vže vse na mestu, na volišču. Pri-dirjali so Vojničani, na čelu njim Stallner in Zottl; pripeljal se je dr. Jaborneg, celo mjarar Costa iz Celja prihitel je v Škofjivas, in koj so zopet zaseli občinsko hišo ter se postavili zmagonosno in ošabno med hišne vrata, kakor čebele pri panju, kedar rojé. Pa kmalo je prišlo slovenskih volilcev, da je bilo vse črno, in „Nemcem“ začel je padati pogum: Komaj vsak deseti glas padel je za „Nemce“. Izid je bil toraj strašen poraz nemškutarske stranke. V III. razredu dobili so Slovenci po 187 glasov; Nemci pa ravno dva duceta, 24. „Danes gre slabo, pa jutre bo boljše“, tako so se tolažili. In res še boljše je bilo, pa za Slovence! Slovenci so zopet dobili v II. razredu 61 glasov, „Nemci“ 9; Zadnje upanje je bilo zdaj za „Nemce“ še I. razred, rekoč: tukaj pa je zmaga naša. Pa tudi tukaj ni bila zmaga njihova. Tudi v I. razredu propali so sijajno, ter vjeli vsega skupaj 15 glasov, proti 30 slovenskim glasom. — Poraz in pobitje toraj na celi črti! Pred volitvijo rekali so nemškutarji, če letos ne zmagamo, nikoli več ne bomo. Letos pa niso zmagali, in torej po njihovih lastnih besedah, ne bodejo nikoli več! — Zgodilo se bo to, kar je pisala zadnja „Domovina“: „minuli so časi, ko je Okorn bil župan v Škofjivasi; takih časov, da bi bil kak Martin Premšak tajnik ali župan v Škofjivasi, pa ne bo sploh nikoli!“

(„Zanimivosti o škofjevaških volitvah“) Šentpeterski župan Lenko je tudi čutil potrebo ter prinesel v Škofjivas fantom 50 gld., da so jih zapili v namen, da bi se na dan volitve pretepali. Njegova nakana se mu vendar ni izpolnila. Ta mož je sedaj tudi grozno jezen na „mirmega moža“, ker mu je ta obljubil, da bodo nemškutarji sigurno zmagali, a zadnji ni mogel spolniti dane obljube. — Vojniški župan Moric Stallner se bode pustil na zemljišče „mirmega moža“ uknjižiti za vse petdesetake, ktere mu je izdajal za to, da je nemčurske volilce napajal. Bivši nemškutarski župan Okorn je obljubil Stallnerju, da bode prvo, kar bode storil, ko zmagajo nemškutarji, da vrže sedanjo občinsko tablo s slovenskim napisom raz zid. — Nemškutarji so nalašč naročili vrč pri nekem nemškutarskem lončarju v Vitanji, na kateremu je bilo sedem glav ter so hoteli iz te kruglje piti takrat, ko bi bili zmagali, v zasmeh škofjevaških častnih občanov. Sedaj so iz same jeze ta vrč razbili ter nosijo žalostne ostanke istega po žepih. — Nemškutarji so mislili, če zmagajo, da bodo piralni vojniško nemško šolo z občinskim denarjem. Sedaj se je pokazalo, da so še preneumni za to, da bi v Škofjivasi prišli zopet na krmilo ter svetujemo tem zatrtim možicelnom, kakor Okorn, Špes, Čep itd. da grejo sami v nemško šolo se učiti.

(Pogorel je v Vojniku) dne 21. t. m. hlev trškega posestnika Lešnik a pd. Gambeleta. Trška požarna bramba ostala je tudi takrat lepo doma ter se menda pripravljala za „parademarše“ v Celje, Laško, Konjice itd.

(V odbor okraj. zastopa gornjegradskega) so izvoljeni: gg. Anton Goričar, načelnik; Jože Dekort, namestnik; Ivan Časl, Anton Turnšek, Martin Zidarn, Kristijan Germel, Fr. Petrin, odborniki.

(Občni zbor bralnega društva za Laški trg in okolico) vrši se dne 8. listopada 1896 ob

4. uri popoldan v bralni sobi. Na vspejedu: Pozdrav predsednikov. Poročilo odbornikov. Pregled računov. Volitev novega odbora. Vsprejem novih članov in razni nasveti. K obilni udeležbi ude in neude vabi odbor. Po dokončanem zboru zboruje podružnica sv. Cirila in Metoda v bralni sobi.

(Umrli je) v Šmarji pri Jelšah g. Janez Anderlüh, veleposestnik in krčmar v 63. letu dobe svoje. Rajni bil je odločen narodnjak in zelo delaven. Bil je podnačelnik okr. zastopa, ud kraj-nega šolskega sveta, ustanovnik hranilnice in posojilnice v Šmarji, večletni župan itd. Pogreb pokojnika vršil se je dne 27. okt. t. l. in je bil sijajen dokaz, koliko spoštovanja je užival mož, ki je vedno stal kot skala za pravico milega naroda. Blag mu spomin!

(Načelnikom okr. zastopa v Šmarji, pri Jelšah) potrdil je presv. cesar g. dr. Fr. Jurtela, in njegovem namestnikom pa g. Fran Andrejeka.

(Iz Trbovelj) zaradi vedno se še razširjajočih bolezní škrlatice in ošpičk mej otroci, morale ste se deklška in deška šola na Vodi zapreti. Tiste prijatelje učiteljev pa, ki jim zavidajo sedajne neljube počitnice in prisiljeno prostost, naj tolaži misel, da bodo morali učitelji vse med boleznijo zamujene šolske dni deloma že med letom in potem še v počitnicah nadomestiti; bode li takrat kedo učitelje zavidal?

(V Rajhenburgu) je bil ta teden od po-božnega občinstva mnogobrojno obiskovan sv. misijon.

(Sv. Marko niže Ptuja.) V nedeljo dne 25. vinotoka t. l. priredilo je bralno društvo veselico s petjem in govori, katera je bila prav dobro obiskana in se tudi sijajno obnesla. V jako obilnem številu došli so Ptujčani, Podvinčani, Dornovčani in domači farani. Prav izvrstno in korenito je govoril o narodni disciplini gospod dr. Brumen; o nasadu novih vinogradov g. Kupšič in o gojitvi petja ter ustanovitvi gasilnega društva, g. nadučitelj Strelec. Vsi govorniki želi so burno odobravanje in bralno društvo izreka jim tukaj javno svojo zahvalo. Pri tej veselici nastopili pa so tudi prvokrat pevci domačega bralnega društva pod vodstvom g. Šerona. Če pomislimo, kako težko je na kmetih s fanti začeti petje, reči moramo, da je dosegel v tem času prav dobre uspehe. Bodite pa zato vi fantje svojemu pevovodju hvaležni, zahajajte pridno in redno k pevskim vajam in pridabljajte tudi druge, da se začno vaditi v petju. V zgled bodi vam krčevinsko bralno društvo, ki že ima mešan zbor. Konečno pa še moramo z žalostjo omeniti, da se nekteri odtegujejo bralnemu društvu. Ne vemo zakaj? Oklenite se ga, korist spoznali bodele pozneje. Bralno društvo deluje pa naj tako marljivo naprej, ker po tej poti doseglo bode popolnoma svoj namen. Na svidenje pri občnem zboru na Štefanovo!

(Novi red za gorske vodnike na Štajerskem) je izdalo c. kr. namestništvo v Gradcu. Ta je nekoliko obširnejši od starega. Po njem morajo vodniki nositi samo 85 kg. prtljage ter imeti vrv in cepin. V starem redu je bilo določeno, da imajo turisti naznanjati svoje pritožbe itd. „Štaj. plan. društvu“ ali „D. u. Ö. A. V. u.“. Novi red pa določa, da se imajo c. kr. okr. glavarstva, kadar potrebujejo sodelovanja planinskih društev, obrniti do tistega društva, ki v dotičnem kraju največ deluje. V novem redu torej ni nobeno planinsko društvo več imenovano.

Druge slovenske novice.

(Slovenščina na kranjskih srednjih šolah.)

Na predlog poslanca gosp. Ivana Hribarja je bil sklenil deželni zbor kranjski resolucijo, naj se slovenščina uvede kot obvezni predmet na srednjih šolah. Sedaj na Kranjskem slovenščina za nemške učence ni bila obvezni predmet. Deželni šolski svet se je te dni o tem posvetoval in sklenil, da naj bode slovenščina odslej tudi za nemške učence obvezna. Nemški člani deželnega šolskega sveta so hoteli, da bi slovenščina bila sicer obvezni predmet, a bi vendar slabi red v slovenščini ne oviral vstopa v višji razred. Seveda, ko bi to bilo odbveljalo, bi se nemški učenci slovenščine več ne učili. Bil bi torej le predmet „za parado“. Kdaj se pač vpelje tudi

na Dolenjem Štajerskem slovenščina v srednje šole kot obvezni predmet. Ko je šlo za dvojezično gimnazijo v Celju, je štajerski deželni zbor sklenil neko resolucijo, naj se na Dolenjem Štajerskem srednje šole tako uravnajo, da bodo učenci, ki jih dovrše, vešči obeh deželnih jezikov. Sedaj se je pa na to popolnoma pozabilo, za to resolucijo glasovale so vse nemške stranke. Mari so poslanci zares le hoteli ljudi slepiti, in jim ni bilo nič na stvari?

(Ljubljanske barake.) Po velikem potresu se je v Ljubljani bilo napravilo mnogo barak, da so v njih stanovali ljudje. Ker se je pa sedaj že napravilo toliko stanovanj, da spravijo vse prebivalstvo pod streho, začele se bodo te barake odpravljati. Prodane se bodo dne 9. in 10. novembra barake, katere je bila dala napraviti mestna občina. Barake, katere so postavili zasebniki, ostanejo še do jeseni prihodnjega leta.

(Nesreča na železnici.) V nedeljo se je Ana Stanonik iz Stare Loke hotela odpeljati po železnici iz Ljubljane v Škofjeločko. Ko je na kolodvoru hotela stopiti v vagon, jej je spodrsnilo in padla je tako nesrečno, da si je zlomila obe nogi.

(Požar.) Dne 20. t. m. je v Spodnjih Domalah pogorela jedna hiša, hlev in skedenj. Zažgal je z žveplenkami triletni otrok.

(Utonil je) trinajstletni pastir Janez Zupan na Visokem pri Kranju, ki je padel z brvi v vodo.

(V Radovljici na Gorenjskem) osnovalo se je olepševalno društvo. — Deželna vlada je že dotična pravila potrdila in kakor čujemo, ima društvo namen takoj pričeti s pobiranjem udnine in s posvetovanjem o tem, kaj je najpotrebnejše, da društvo doseže že v prihodnji sezoni nekoliko uspehov. — Želimo, da bi se nade, ki jih napredno mesto in meščani postavljajo v to društvo, v obliki meri izpolnile.

(Ogenj.) V četrtek dne 22. oktobra t. l. ob dveh popoldne je jelo goreti v skednju Ant. Javornika v Mlačevem žahnske župnije. Zažgali so seveda otroci. Zgorelo je trem posestnikom 5 gospodarskih poslopij in jedna hiša. V nevarnosti je bila vsa vas. K sreči je veter ogenj vlek od vasi proč. — V Lebenjah pri Jurčnjaku je dne 12. oktobra zgorela hiša s podom vred.

(V Žužemberku) so ustanovili kmetijsko zadružno.

(V Kočevju) se odprl v kratkem električna razsvetljava mesta in nov vodovod.

(V krškem političnem okraju) je prenehala svinjska kuga, le v tem sodnijskem okraju samem je še zaprtija, kar dela kmetom in mesarjem velike neprijetnosti.

(Umrli je) v Metliki g. Anton Zalokar v svojem 56. letu. Pokojnik je bil odločen narodnjak in si je zlasti z osnovo „prve dolenjske posojilnice“ pridobil mnogo zaslug za Belo krajino. Ta posojilnica je bila prva na Kranjskem, in se je bila osnovala ob času, ko hranilnice niso marale posojevati na kmetijska posestva. Bil je ves čas vodja tej posojilnici.

(Odkritje nagrobnega spomenika Vojtehu Ribnikarju) vršilo se je v četrtek dne 22. okt. t. l. v Dol. Logatcu. Po svečanej črni maši ob 10. uri dopoldne, pri kateri so prav ubrano peli gg. učitelji-pevci, je imel na gomili ranjkega predsednika „Zaveze slov. učit. društev“ itd. g. Luka Jelenc, sedanji prvomestnik imenovane združbe, ganljiv govor, slaveč zasluge nepozabnega Vojteha. Na to se je odstranila zavesa od spomenika, pevci zapeli so dve žalostinki. To vršilo se je ob navzočnosti več nego 30 učiteljev in učiteljic — med temi jeden iz Primorskega, jeden pa iz Štajerskega — ter mnogege naroda. Slava „Učit. društvu logaškemu“, ki tako dostojno slavi umrle svoje člane.

(Povodnji) Minuli teden bile so v raznih krajih na Slovenskem velike povodnji. V Gorici se je bil dne 23. t. m. zvečer oblak utrgal in je voda poplavlila del mesta. — Zila na Koroškem je pri Rattendorfu zasula skoro popolnoma staro strugo in napravila čez polja in travnike novo strugo. Vas Rattendorf je nekaj časa bila okrog in okrog obdana z vodo. Kilometer na dolgo je cesto popolnoma raztrgalo in vse mostove odneslo. Sava že od 1848. leta ni bila tako velika kakor letos. Hudo je poškodovala

črnuški most blizu Ljubljane. Moral se je za promet zapreti in ljudje hodijo čez Savo po mostu kamniške železnice. V Medvodah je voda pretrgala jez pri papirnici. Pod Korenam je voda bila vse njive in travnike poplavlila. Bistrica pri Trzinu je pretrgala jeden jez, mnogo škode naredila žagarjem in mlinarjem. Na Pristavi je odtrgala del ceste. Več manjših mostov in mnogo brv so odnesle vode po Gorenjskem.

(Otvoritev velikovške šole.) V nedeljo se je zbralo na tisoče slovenskega naroda v Št. Rupertu pri Velikovu, kjer je se otvorila slovenska šola. Došlo je tudi nekaj razumnih iz drugih slovenskih pokrajin, zlasti več koroških duhovnikov. Slavnost se je pričela s službo božjo v šentrupertske cerkvi, ki je bila natlačena ljudstva. Propoved je imel župnik Podboršek. Njegove, slavnosti primerne besede, napravile so jako globok utis na poslušalce. Po cerkveni slavnosti šli so udeleženci v šolsko poslopje, ki je jako lepo in okrašeno s kipima sv. Cirila in Metoda. V šoli je bilo slavnostno zborovanje, katero je otvoril s primernimi besedami g. Legat. Potem je drž. posl. g. Koblar kot blag. „družbe sv. Cirila in Metoda“, izročil ključ šolskemu upravitelju. Slavnostni govornik g. Ražun je naglašal važnost narodne ideje in da si vera in narodnost ne nasprotujeta. Ko sta govorila še mariborski kanonik g. Mlakar in urednik „Mira“ g. Rozman, je velikovski dekan g. Wieser blagolovno splošno. Končalo se je zborovanje s pesnijo na čast sv. Cirila in Metoda, katero so peli jako dobro grebinski pevci. Slavnostni obed je bil v gostilni Ane Aufmuth v Velikovu. Obeda se je udeležilo jako veliko različnih gostov, med drugimi tudi grof Christalnigg in lepo število duhovnikov. Pri obedu so pevci z milimi pesmimi zabavali vso družbo. Najprej je kanonik gosp. Treiber napil cesarju, potem se je pa vrstila napitnica za napitnico. Gospod kanonik Andrej Kalan in dr. Ivan Tavčar iz Ljubljane sta napivala koroškim Slovincem. Poslednji je naglašal, da smo vsi jedini, kadar gre za koroške Slovence. Po obedu je bila prosta zabava, pri kateri je gospa Tavčarjeva iz Ljubljane prodajala sladčice, katere so poslale vrle litijske Slovenke in zanje spečala 77 gld. Ta slavnost je nas prepričala, da koroško slovenstvo še ni zgubljeno, če tudi so koroški Nemci že vse sile napeli, da ga ugonobe.

(Volilo za dobrodelne namene) V Celovcu je umrl primarij dr. Krassnigg, ki je volil otroški bolnici 150.000 goldinarjev.

(Samomor na Koroškem.) V Prevaljah se je zastrupil lekarnar Anton Huber. V Soteski pri Celovcu se je obesil štirinapetdesetletni hlapec Gr. Majrič iz Libuče; posestnik Zerca v Vajdeku se je ustrelil; ustrelil se je tudi šestdesetletni hlapec K. Kavčič v Strassburgu.

(Nov slovenski list.) V Trstu začne izhajati nov list „Slovenka“, ki bode namenjen narodnemu ženstvu in bode veljal 3 gld. na leto.

(† Ivan Marija Klun.) V soboto je umrl v Trstu bivši deželni poslanec in odbornik društva „Edinost“ Ivan M. Klun, posestnik na Racolu.

(Shod „Edinosti.“) V nedeljo je bil jako dobro obiskan shod tržaškega društva „Edinost“. Med drugim se je sklenilo na tem shodu tudi resolucija, naj se osnuje posebno okrajno glavarstvo za tržaško okolico. Vlado na shodu ni več zastopal kak uradnik tržaškega magistrata, temveč komisar sežanskega okrajnega glavarstva.

(Zopet razveljavljen imenik volilcev.) Tržaško namestništvo je že v drugič razveljavilo imenik volilcev, katerega je sestavil tržaški mestni magistrat za letošnje deželnozborske volitve.

(Zidarsko obrtno šolo) osnovala je vlada v Renčah na Goriškem. To je prva taka šola na Primorskem. Ta šola je za Primorčane največje važnosti, ker ondodni prebivalci hodijo močno kot zidari na delo.

(Izpred goriškega porotnega sodišča.) Minuli teden je bilo v Gorici porotno zasedanje. V ponedeljek je bila oproščena Marija Liren zaradi detomora, ker se jej ni moglo dokazati, da je otrok živ prišel na svet. — V torek je bil v dveletno ječo obsojen Goričan Janez Culot. — V sredo sta bila na zatožni klopi šestnajstletna dečka Ticijan Tunini in Anton Zottig, ker sta oropala učenca Trampuša. Porotniki so rop za-

nikali in potrdili tatvino in obsojena sta bila slednji v mesec zapora. — Omeniti je, da je pri prvi obravnavi goriški menalec Vervega prosil predsednika, naj ga oprostí porotniške dolžnosti, ker ne razume dobro slovenske zatoženke. Predsednik je to prošnjo odklonil. Najdejo se torej vendar še mej Italijani možje, ki spoznajo, da ne gre, da bi slovenščine nevešči Italijani sodili Slovence.

(Odbor kluba slovenskih tehnikov na Dunaji) se je sestavil pri I. obč. zboru dne 22. oktobra t. l. naslednje: stud. ing. Rudolf Zajec, predsednik; stud. mech. Ign. Šega, podpredsednik; stud. arch. Viktor Adamič, tajnik; stud. ing. Ign. Štembov, blagajnik; stud. ing. Viktor Skaberne, knjižničar in gospodar.

Druge avstrijske novice.

(Državni zbor) je nadaljeval razpravo o domovinskem zakonu. Vsak paragraf se je še precej hitro rešil. Opozicija ni tako huda, kot se je mislilo. Omeniti je, da so se sklenilo, da se za domovinstvo ne bode smela pobirati nobena taksa. Zakon bil je dne 24. t. m. v zbornici poslancev sprejet.

(Novi davčni zakon) je dobil potrjenje. Sedaj se hitro začne priprave za upeljavo novega dohodninskega davka. Za pripravljeno delo bode treba precej časa.

(Narodna enakopravnost.) V proračunskem odseku je dr. Gregorčič zahteval, naj se izvede § 27. pravilnika najvišjega sodišča tudi glede slovenščine, in se pritoževal, da se na Primorskem le italijanski uraduje in krivično sestavljajo imeniki porotnikov. Pravosodni minister je dal na te pritožbe kaj nepovoljni odgovor. Jezikovna stvar ni njegova stvar, rekel je. To je stvar visoke politike in celokupne vlade, ki se pa ne sme zamešati v pravosodje.

(Svoje srebrno poroko) je proslavljal dne 21. t. m. grof Badeni, sedanji ministerski predsednik. Častital mu je tudi cesar.

(Nova stranka na Dunaju.) Sedanji liberalni stranki preti na Dunaju nevarnost celo v prvem okraju. Osnovale se je nova stranka, katera si je postavila za svojo nalogo, sedanjo nemško liberalno stranko popolnoma izpodrinuti. Novi stranki je vodja vseučiliški profesor Filipovič. Nova stranka je v svoj program vsprejela občno in jednako volilno pravico. Branila bode razne volilne uredbe. Po svojem programu se od liberalne stranke dosti ne bode ločila, a samo to zatrjuje, da se bode v resnici branila svoboda, dočim je liberalna stranka o svobodi samo govorila. Sicer bode v novi stranki mogočen židovski vpliv, kakor je v sedanji židovskoliberalni, Žid dr. Ofner ima v njej veliko besedo. Sodi se celo, da so si Židje novo stranko zategadel izmislili, ker je liberalna stranka tako ob zaupanje, da ne more več braniti njenih koristij. Sedanji liberalni dunajski poslanci so jako nevoljni, da jih hočejo tako odriniti. Nekateri bi se že radi pridružili krščanskim socialistom, ko bi jih ti le hoteli v svojo sredo.

(Kompromis na Moravskem.) Staro- in Mladočehi so se na Moravskem že dogovorili zastran kompromisa za deželnozborske volitve. Za 37 kandidatur ste se obe stranki že sporazumeli za 6 pa ne. Od proglašanih kandidatov je 15 Staro- in 14 Mladočehov, o drugih pa ni znano, kateri stranki se pridružijo.

(Praga — nemška.) Dunajski nemškona-rodni listi se grozno jeze nad praško občino, ki ne misli več usprejemati nemških dopisov dunajske občine, ker dunajski župan ni hotel njegove češkega dopisa razumeti. Jeden teh listov pravi, da Praga je bila nekdanje nemško mesto in se mora še ponemčiti. Seveda voljo imajo Nemci gotovo, ponemčiti Prago, a se jim ne bode posrečilo. Zato so še preslabi. Saj še dunajskih Čehov ne morejo ponemčiti, pa bodo ponemčili Prago, ki leži v srcu češkega kraljestva.

(Volitve na Moravskem.) V ponedeljek so bile na Moravskem volitve za deželni zbor v kmetijskih občinah. Izvoljenih je 18 Staro- in Mladočehov, ki so bili za volitve sklenili kompromis, 5 pristašev češke katoliške stranke, 6 liberalnih in narodnih Nemcev in 1 kandidat kmetijske stranke in 1 krščanski socialista. Upati

je pa, da bodo v narodnih vprašanjih vsi Čehi složno postopali.

(Dolenjeavstrijski Čehi.) Te dni so na Dunaji imeli shod zaupniki dolenjeavstrijskih Čehov. Posvetovanja se je udeležilo 120 oseb. Sklenili so osnovati posebno dolenjeavstrijsko češko ljudsko stranko, če tudi ni kmalu upanja, da bi v tej deželi zmagal kak češki kandidat. Če se bode pa pridno delovalo, pa Čehi utegnejo s časom le zmagati kje v severnovzhodnem delu dežele, kjer je mnogo čeških krajev in celo nekaj čeških šol.

(Ogerske volitve.) Volitve se na Ogorskem letos vrše v znamenju surove sile. Vlada vse sile napenja, da z žandarji, policisti in vojaki prepreči že shode vseh opozicijskih strank. Najhujše dela vlada proti katoliški ljudski stranki, ker ta stranka je vladi najnevarnejša, ker je jedina, kateri bi se moglo izročiti vladanje, ko se onemogoči sedanja liberalna stranka. Katoliški ljudski stranki bi ne bilo težko dobiti večine, ako pride na krmilo, kajti Slovani in Rusini bi jo pri vsakih volitvah podpirali. Kako se postopa pri volilnem gibanju, je razvidno iz naslednjih podatkov: v Kubinu sta bili pri tem, ko so orožniki razganjali nek opozicijski shod, dve ženski zabodeni, v sopronjski županiji je ubit eden kmet, jeden pa hudo ranjen. V Kečkemetu so orožniki z golimi sabljami mahali po opozicionalcih in jih najhujše ranili. Več so jih tudi zaprli. V Banji Bistrici so tri osebe ubite in 16 težko ranjenih. V Neusohlu je bil velik boj. Koliko je mrtvih in ranjenih se ne poroča. V Cordekožu sta bila jeden kmet in jedno dekle ubita, ker so orožniki streljali na kmete. Trideset ljudi je ranjenih. V Brezovi so žandarji ubili tri Slovake in 14 jih ranili. V igloškem okraju so tudi bili veliki izgredi. Več stotnih vojakov je zasedlo sela in mnogo ljudi so zaprli. Kako razni so dogodki ob letošnjih volitvah na Ogorskem, je vidno iz tega, da se je iz Galicije, Moravskega in Stojarskega že poslalo več vojaških oddelkov na Ogorsko, več jih pa pojde. Poročila o volilnem gibanju na Ogorskem so prav podobna poročilom o vstaji Krete ali Kube. Pritisk je pri vsacih volitvah na Ogorskem, a tako hud pa ni bil še nikdar, kakor je pod sedanjo vlado. Seveda bode pri tacih razmerah zmagala vladna stranka z veliko večino. V več krajih se je proglasilo izjemno stanje. Ljudem se je prepovedalo od 6 ure dalje hoditi iz hiš. Od devetih dalje jim luči v hišah imeti ni dovoljeno.

(Parlamentarizem v Bosni in Hercegovini.) Vlada neki namerava v Bosni in Hercegovini vpeljati ustavo za celo deželo, osnuje se poseben deželni zbor, ki bode voljen po omejeni volilni pravici.

Ogled po širnem svetu.

(Odlikovanje Črnogorcev.) Turški sultan kaže na vse mogoče načine naklonjenost Črnogorci. Nedavno je podaril črnogorskemu knezu vojno ladjo, te dni je pa Črnogoro kar obsul z redi. Kneginji, dvema princezinjama, dvema ministroma, cetinjskemu županu in še več drugim črnogorskim veljakom je podaril visoke rede. Ta odlikovanja niso brez političnega pomena. Sultanu je veliko ležeče na prijateljstvu Črnogore. Poslednji čas so v Carigradu izvedeli, da se albanski veljaki shajajo v posvete in se je bati vstaje v Albaniji. V tem slučaju pa Črnogorci lahko sultanu mnogo koristijo. Razmere mej Črnogorci in Albanci niso najboljše, ker Albanci prihajajo semtertja ropati in pobijati v Črnogoro. Poleg tega so pa bili mej njimi večkrat že hudi poboji zaradi paše. Sultan se nadeja, da Črnogorcev ne bode lahko pridobiti proti roparskim Albancem. Če pa Albance od zdej primejo Črnogorci, pa nimajo pričakovati nobenega uspeha od vstaje.

(Poroka italijanskega prestolonaslednika) vršila se je minulo soboto slovesno v Rimu. Zvečer je bilo mesto razsvetljeno. Kralj je ob tej priliki pomilostil več navadnih in političnih zločincev. Cerkevno ja je poročil veliki prijor Piscinelli. Za priče so bili vojvoda Aosta, grof Turinski, princ Viktor Napoleon in princ Mirko. — Kdo bi si bil pred malo časom mislil, da bode kedaj hči črnogorskega kneza kraljica kake velevlasti.

(Bolgarska vlada) je razpustila sobranje, ker se je prepričala, da v njem nima nobene zanesljive večine. Opozicijske stranke so se bile dogovorile, da vržejo vlado. To je pa vlada izvedela in je sobranje razpustila. Pri novih volitvah upa dobiti vlada večino. Vsi bolgarski ministri so že šli na agitacijsko potovanje. Seveda so se podrejenim uradnikom že tudi dala navodila, kako naj postopajo.

(Nemška hinavščina.) Te dni je nek list razkril, da je Nemčija v tem, ko je bila v zvezi z Avstrijo in Italijo, bila tudi v zvezi z Rusijo. Lahko si mislimo, kako bi se bilo Avstriji godilo, ako bi se bila zaplela v vojno z Rusijo zaradi balkanskih zadev, na kar so delovali Nemci. Nemci bi bili kar pustili Avstrijo na cedilu. V tem, bi že Nemčija bila v zvezi z Rusijo, je delavala na to, da se povekša razpor mej Avstrijo in Rusijo. Le miroljubnosti Rusije in previdnosti avstrijske politike se je zahvaliti, da ni prišlo do vojne z Rusijo. Te dni so vso to stvar pojasnile „Hamburger Nachrichten“, ki dobivajo navodila od kneza Bismarcka. Pruski vladni listi bi radi stvar utajili, a se ne da. Avstrijski državniiki pa sedaj vedo, da se jim na nemško zvestobo ni dosti zanašati.

(Hišne številke.) Pruska prestolnica je te dni praznovala stoletnico, kar ima hišne številke. Kmalu se je pokazalo, da Berlin ni prvo mesto, ki je imelo hišne številke. Dunaj jih je imel že 1766. leta, Praga jih je napravila že 1770. leta. Kdaj smo jih dobili na Slovenskem ni dognano. Iz neke listine je razvidno, da smo jih 1789. leta že imeli. Potem takem je zadnja slovenska zakotna vas poprej imela hišne številke, kakor Berlin.

(Italijani v Braziliji) so veliki reveži. V državi Bahia je naseljenih več italijanskih kmetov. Te dni so domačini ropali italijanske kmetije in vse oropali in požgali. Več Italijanov so seveda pobili. Brazilijanska vlada je poslala v varstvo Italijanov nekaj vojakov, a predno so vojaki prišli, so že bili Italijani ob vse premoženje. Ta dogodek naj bode tudi za Slovence opomin, da se naj nikar ne selijo v Brazilijo.

Dopisi.

V Svetinjah pri Ormoži ustanovilo se je 25. oktobra t. l. „Vojaško-veteransko-podporno društvo“, na narodni podlagi. Čeravno fara ni posebno velika, vendar ima veliko število krepkih mož, koji so častno služili v c. kr. armadi. Vsled tega je že na dan vstanovljenja tega društva pristopilo blizo 50 rednih in 10 podpornih udov. V načelnštvo društva bili so jednoglasno izvoljeni: g. Mihael Vavhnik, nadučitelj, načelnikom; g. Lovrenc Vrzela, posestnik in obč. svetovalec, namestnikom; g. Vido Habjanič, posestnik in obč. svetovalec, zapisnikarjem, in gosp. Mihael Marin, posestnik in obč. odbornik, denarničarjem.

Na „Martinovo nedeljo“ t. j. 15. novembra t. l. se bo novo ustanovljeno društvo prvokrat zbralo k slovesni službi božji.

Največ zaslug za osnivanje tega društva ima naš občespodstovani c. kr. major v p. in tukajšnji posestnik gospod Lovrenc Janžek. Kot vrli sin, v dobrem spominu ostalega bivšega tukajšnjega učitelja, rajnega g. Lovrenc Janžek-a, je častno služil kot višji častnik pri domačem 47 pešpolku ter si je s svojo uljudnostjo pridobil srca vseh tistih, kateri so zaradi vojaščine imeli pri polkovnem poveljništvu česar opraviti. Prav po častniških načelih se tudi sedaj v pokoju ne vtika v nobeno politiko, a njegov materni jezik ostal mu je čez vse ljub in drag. To je pokazal posebno s tem, da je dal osnovati društvo na narodni podlagi. Dal Bog, da bi „Vojaško-veteransko-podporno društvo svetinjsko“ pridobilo še mnogo udov, ter na podlagi svojih od visokega c. kr. namestništva v Gradci potrjenih pravil krepko napredovalo in tako častno rešilo ime svojega blagega ustanovnika.

Iz Prage. Prago prištevajo najlepšim mestom v Evropi, in to po vsej pravici. Kdor je imel priliko storiti le jeden pogled na njo z bližnjega hriba Hradčina, na katerem se nahajata zgodovinsko in stavbinsko slavna svetovidska cerkev in stari kraljevski grad istega imena,

ter je spregledal pred svojimi očmi se razprostirajoče mesto, ki se leskeče v krasnih barvah, in iznad katerega se nalik starim varuhom vzdiguje stoterica stolpov in stolpičev, prekašajočih se drug drugega v lepoti in zgovinski zanimivosti, sredi mesta pa uvidi prijazno se vijočo in veličastno Vltavo, lahko trdim, da ne bode nikdar pozabil tega čarobnega razgleda. V prvih trenutkih prihajajo marsikomu na misel oni srednjeveški časi, ko je bila Praga stolica jednega izmed najsijajnejših kraljestev, obdajana s častjo in slavo, in ta spomin je tako močan, da bi se človek najraje zasanjal v one slavne čase nazaj. Zares se vidi od tod toliko stavb in stolpov ohranjenih iz starih dob in v starem slogu, da si misliš: Praga more biti kaj malo podobna novodobnim mestom. Vender to ni res, in brž ko je obtičalo tvoje oko na ogromni kupoli novega deželnega muzeja, ki se ti zlatoobrobljena in v krasnem slogu zidana sveti nasproti, ali zagledaš novo prelepo cerkev na Kraljevskih Vinogradih, sprevidiš, da mora biti Praga jedno izmed najmodernejših vravnanih stolic.

O tem se zlasti prepričaš, ako stopiš v mesto samo. Monumentalne stavbe v češki in italjski renesanci ali drugega zloga vrstijo se mej ljubnimi zasebnimi hišami, vse to pa je krasno vrejeno tu in tam se nahajajo razprostrani trgi odičeni s sohami zaslužnih domorodcev, zopet drugod se šeta občinstvo po krasnih nasadih in perivojih, konjska in električna železnica prevažuje ljudi, razsvetljava je električna, celo javne ure se ob ulicah nahajajo in udobna stranišča za malo plačilo so posebno potovalcem dobrota. Kar je starih zidanih preostankov iz srednjega veka, kakor so takoznane „brane“, obokana vrata ob vhodih v nekatere ulice in na staroslavni Karlov most, ali stara mestna hiša z ono veliko uro, pri kateri se ob izpolnitvi vsake ure prikaže dvanajst apostelov, ki priklonivši se zopet odidejo, ali množica starih cerkva, katerih bogata znotranjost in krasni slog najboljše govorita o onih časih, ko je obstajalo in cvelo češko kraljestvo v širšem pomenu svoje besede, vsi ti preostanki združujejo se z ostalimi stavbami v prekrasno harmonično celoto in to je ravno vzrok, da je Praga jedno izmed najromantičnejših in najzanimivejših mest evropskih.

Toda Praga ni samo krasno mesto, ampak, kar nas mora tem bolj veseliti, ona je tudi slovansko mesto s slovanskim značajem, neprecenljiva last naših bratov Čehov. Kar je Rusu „matuška“ Moskva, nam bela Ljubljana, to je Čehu „matička“ Praha, to je njegovo kulturno središče, na katerega se vedno s ponosom obrača in kamor, bodi mi dovoljena prispevka, kakor Turek v Meko, ob praznikih narodnih svetnikov po petdeset tisoč rojakov iz najbolj oddaljenih krajev česke zemlje priroma, da bi pri omenjenih svetnikih izprosili sebi in narodu boljšo prihodnost. Ne morem si kaj, pri tej priliki ne omeniti, da vlada na celem Češkem tako pri delavcu kakor pri omikanemu Čehu splošno mnenje, da se češki narod od časa narodnega mučenika Jana Husa od dne do dne bolj zatiruje. Ne bom razmotrival, ali je to opravičeno ali ne — kajti nam Slovincem se gotovo slabeje godi — toda kdor pomisli, da so imeli Čehi še pred slabimi petdesetimi leti svojega kronanega kralja in kakov pomen za narod je s tem združen, delil bode s Čehi rad njegovo srčno boleost. Pustimo to in pogledjmo kako je kaj v Pragi v narodnem pogledu! Sami ulični napisi v češkem jeziku in narodnih barvah povedo ti, da bivajo tu Čehi, vsaj po večini, ko se pa ozreš dalje, zapaziš, da so tudi zasebni napisi nad prodajalnicami, izčepi piva, kavarne itd. brez izjeme v belo-rudeči barvi, takó, da je po nekod vse rudeče po ulicah, kar tujec koj opazi. Ljudje, katere srečavaš, govore vsi češki, od delavca do boljarja, kar govori nemško, to je ponajveč Žid. Istotako propevajo tukaj češka podjetja, posebno n. pr. „Narodni divadlo“ t. j. gledišče, ki ne zastaja za dunajsko dvorno opero; kako tudi, ko so Čehi, kakor znano, posebno za glasbo nadarjeni. Češko ljudstvo je jako požrtovalno, kadar se gre zato svojemu narodu priskočiti na pomoč. Za ravno omenjeno krasno gledišče, ki je stalo 3¹/₂ milijonov goldinarjev, nabralo se je v jednom samem mesecu cel milijon, katerega niso zložili sami

bogataši, ampak celó delavci, kuharice itd., požrtvovalnost, ki si jo stavijo Nemci v izgled in jo moramo tudi mi Slovenci posnemati. Naj navedem še neko hvalevredno napravo!

V vsaki gostilni, uzenaštvi (prodajalnih suhega mesa) itd. nabirajo se prispevki za družbo „Ustredni Matice šolske“, tako, da vidiš po nekod na steni viseti tri ali še več družbinih diplomov kot dokaz izplačane pokroviteljnine. Tudi ima družba svojo tiskarno in pred njo na javnej ulici nabiralnik za radovoljna plačila mimo idočih. Ne čudimo se potem zares, da družba tako lepo napreduje.

Kar se tiče narodne prosvete, naj povem, da je ljudstvo jako izobraženo, čitanja in pisanja nezmožnih ni skoro nič. Češka literatura je jako bogata, zlasti ima mnogo prevodov in vseh svetovnih kakor tudi slovanskih jezikov, tako, da je Čehu zares znanje nemškega jezika z ozirom na to, da bi se v njem izobrazil, popolnoma nepotrebno.

Naj spregovorim naposled še par besed o socialnih razmerah. Življenje v Pragi mora se imenovati jako prijetno, polno zabav, poleg tega pa jako ceno. Nikdo bi si ne mislil, da je v tem velikem mestu, kakor je Praga, dobiti cenejša stanovanja nego marsikje pri nas, da stoji češkega, to je najboljšega piva na svetu, liter v Pragi dvanajst krajcarjev in da so obedi kakor večerje neprimerno cenejše kakor drugod. Ker so razven tega vseučilišče kakor tehniki na slavnem glasu, zdi se mi čudno, da študuje v Pragi tako malo slovenskih vseučiliščnikov, mej tem, ko tam nahajaš prav mnogo drugih jugoslovanskih dijakov.

Narodno-gospodarske novice.

Krmljenje živine po zimi.

Jedna največjih skrbij umnega kmetovalca je, kako bode krmo, ki jo je pridelal, razdelil na vso zimo. V ta namen mora že jeseni dobro prevdariti, če bode imel dovolj krme za vso živino. Če se prepričaš, da ti bode krme nedostajalo, moraš gledati, da si krme prikupiš, ali kako živinče prodaš. To moraš storiti jeseni. Pomladi je krma draga in je večkrat niti ne dobiš, živinčeta, če ga nisi dobro krmil po zimi tudi spomladi težko prodaš v taci letih, kadar krme primanjkuje. Če pa nastiljaš s slamo, si pa lahko s tem pomagaš, da si preskrbiš druge stelje, ko si se prepričal, da bode krme premalo. Slamo potem lahko pokrmiš.

Slamo imej spravljeno posebej pšenično, rženo, slamo od razne jarine in sočivja. Dobro namreč ni, da jedenkrat daješ živini slamo jedne, drugi pot pa druge vrste. Glej da bodeš slednji dan dal živini blizu jednako krmo. To je pa le mogoče, če imaš različno krmo primerno ločeno in je še le mešaš pred pokladanjem.

Pšenična slama je najbolja za nastiljanje. Ržena slama je pa najbolja za konjsko rezanico. Zato pa glej, da jo imaš dosti do novine. Drugi živini jo dajaj jedino, če vidiš, da jo imaš več, nego jo potrebuješ za konje. Slama od jarine, posebno slama od sočivja je večkrat boljša za pičo, kakor seno s slabih travnikov.

Če vidiš, da ti malo krme primanjkuje, dajaj seno in slamo živini le zrezano, kajti nekoliko več izda. Če daješ živini tudi nekaj zadnjega žita, privaruješ tudi precej sena. Zadnje žito pa pred porabo presej skozi precej gosto rešeto, da očistiš peska in plevelnih semen. Plevelna semena so največ drobnejša nego žitna in gredo skozi rešeto. Če ne preseješ zadnjega žita, se ti lahko zgodi, da ti zbolí živina. Poleg tega pa z gnojem zamešaš zopet plevela na njive, da jih ne bode moč opletí. Glej pa tudi, da zadnjega daješ jednakomerno živini. Dobro namreč ni, da ga danes daš precejšnjo množino, jutri pa zopet nič. Tak nered ni v korist živinskemu zdravju, pa tudi živina zgublja slast do jedi.

Pri razdelitvi okopalnih rastlin za zimsko krmljenje, se je ozirati na to, da kako dolgo se dajo ohraniti. Korenje, pesa in repa se običajno ne da dalje ohraniti, kakor do konca marca. Če se je kaka krma skisala v jamah, naj se začne dajati živini, ko se je porabila repa in korenje. Če pa nimamo na razpolago take krme, je pa

potrebno, da nekaj krompirja že jeseni v to odločimo, da ga bomo imeli na razpolago spomladi, ko se nehava zimsko in začena poletno krmljenje.

Pri tem naj omenimo, da jeseni in pomladi ne smemo nakrat preiti od sveže na suho in od suhe na svežo krmo, ker to jako moti prebavljanje. To se mora polagoma zgoditi, ker sicer živina zbolí, ali pa vsaj jako shujša.

Glavna krma za živino po zimi je seno, slama in okopovalne rastline. Otrobi, preča itd. se rabijo boljše za debelenje. Drugi živini se dajo, še na razpolago ali če jih je dobiti po nizki ceni. Seveda od popesanega krmljenja se delajo izjeme po posebnih okoliščinah. Tako moramo breje in molzne krave primerno krmiti. Na to se je tudi jeseni ozirati, ko prevdarjamo, kako naj uredimo krmljenje živine po zimi. Če bomo vselej previdno prevdarili, za koliko časa imamo krme in potem uredili svoje gospodarstvo, se ne bode prigodilo, da pomladi zmanjka krme.

Neprevidni gospodarji že vsi koj v začetku zime živino dobro krmijo, potem, ko jame krme primanjkovati je pa puste stradati. Živina v taci slučajih močno shujša in opeša in se dolgo ne popravi, popolnoma pa nikdar ne. Posebno mlada živina se lepo ne razvije. Tako dobimo slabo živino, če smo si tudi omislili dobra živinska plemena. Pri tem naj omenimo, da se več priredi, če se ima manj živine, pa se za tisto dobro skrbi, kakor če se je ima veliko, a se zanemarija.

Književnost.

(„Knjižnica za mladino“.) — Šele dve leti izhaja ta „knjižnica“, a že je prinesla slovenski mladini lepo vrsto jako primernih spisov; veliko je vredno tudi to, da so vsi snopiči trdno vezani. — Ali dasi je cena bagatelno nizka — le 20 kr. za vsak snopič s poštnino vred — vendar je letos komaj 500 naročnikov; ako se do konca leta število ne pomnoži, bo znašal deficit okoli 1400 gld. Pri tolikem deficitu pa podjetnik ne bo mogel iti dalje in „Knjižnica za mladino“ s koncem decembra preneha izhajati. Na slovenskem učitelstvu in rodoljubnem občinstvu je zdaj vrsta, da priskočita na pomoč temu velevažnemu podjetju. Proti koncu leta delajo županstva proračune, a v njih naj ima tudi „Knjižnica za mladino“ primerno mesto. Ob sklepanju bilanc pri naših posojilnicah naj se rodoljubi spominjajo mladine svojega kraja s tem, da naroče na račun posojilnice vsaj vsakemu razredu po en letnik. Na tak način dosežemo obojni namen, t. j. „Knjižnica za mladino“ pride v roke slovenski mladini in obstanek jej bo zagotovljen. — Prosimo, da bi gg. učitelji in drugi rodoljubi uvaževali te naše besede.

(Za tamburaške zборе) V zalogi Alfonza Gutschyja v Zagrebu so izšle sledeče tamburaške partiture: 1. Iv. pl. Zajc: „Gdje si dome moj?“ za brač-solo s spremljevanjem zboru 60 novč. 2. Iv. pl. Zajc: „Lastavicam“, za brač-solo s spremljevanjem ostalega zboru 80 n. 3. J. Vesely: „Velika fantazija čeških narodnih pjesama“ (11 strani, 14 pesem 1 gld. 50 n. 4. J. Vesely: „Pastir i pastarica“, polka mazurka 80 n. 5. Iv. pl. Zajc: „Hrvatcam“, „Tri čaše“ 80 n. 6. A. Šrabec: „Dalmatinski šajkaš“, duo za dva brača I. s spremljevanjem zboru 1 gld. 20 n. 7. Iv. pl. Zajc: „Ples satyra iz pastirske igre „Dubravka“ 60 n. 8. Sevtson Clarck: „Pod bakljama“, angleška koračnica 1 gld. 20 n. 9. Fr. Abt: „S Tobom“, za brač-solo s spremljevanjem zboru 80 n. 10. Iv. pl. Zajc: „Večer na Savi“ 80 n. 11. Iv. pl. Zajc: „Nočni stražari“ 80 n. 12. D. Knitl: „Žezulinka“ („Kukovica“), pesem za moški četverospjev s spremljevanjem tamb. zboru ali samo za tambure 1 gld. 20 n. 13. V. N.: „Uspavanka“, narodna popjevka 60 n. 14. B. Ipavec: „Mrak“, za veliki zbor. 15. Dr. G. Ipavec: „Vse mine“, za tamb. kvintet: bisern. brač I., dve bug. in berde, oboje 80 n. 16. „Povračanac“, slavonsko kolo 60 n. V isti zalogi se dobi: U. M. Alfonz Gutschy: „Teoret. praktična tamburaška škola“ za tamburaše samouke, (dva dela v štirih knjigah) in sicer: I. Dio: „Teoret. škola“: Obči nauk o glasbi

s obzirom na tambure, prva knjiga 1 gld. 50 n. II. Dio: „Praktična škola“: (3 knjige) druga knjiga: Škola za staru i preudešenu biser-nicu i za preudešenu kontrašicu; tretja knjiga: Škola za brač I, brač II i preudešeni brač III; četrti knjiga: Škola za bugariju I, II, berde i preudešene berde 4 gld. 50 n. Dodatek: Kratka uputa v romanske narod. instrumente „mandolinu“ i „mandolo“ s obzirom na uporabo istih v tamburaškom zboru, primjeri partitura i mali glasbeni riječnik. Oba dela te škole se dobita za 5 gld. Naročila naj se pošiljajo Alfonzu Gutscheyju cand. prof. musicae v Zagrebu, Narodni zemalj. glasbeni zavod!

Razne stvari.

(Povodenj in sneg) imajo v Švici. V nekaterih krajih voda trga ceste, podkopava hiše, v drugih pa imajo že pol metra na debelo snega. Po železnicah je na več krajih bil promet ustavljen.

(Zopet jeden.) Ustrelil se je Belgijer Vand-vel, ker je v Monte Carlu zaigral vse svoje premoženje 2 milijona frankov.

(Reka Tiber) v Italiji je vsled deževja silno narasla. Poplavila je mnogo polja in travnikov.

(Vihar s snegom.) Dne 15. t. m. bil je v Benetkah hud vihar s snegom. Po viharju razburkani valovi so poplavalí vse mesto. Več čolnov in ladij je vihar razbil. Markov trg je bil pol metra globoko pod vodo. Voda je vdrla v prodajalnice. Cerkev sv. Marka so morali zapreti. Postreščeki in težaki so nosili ljudi na hrbtu.

Za zastavo „Celjskega Sokola“ poslali so nadalje svoje prispevke vsled razposlane okrožnice naslednji darovatelji: G. Jurij Deteček, c. kr. notar v Celji 5 gld., g. dr. Alojzij Brenčič, odvetnik in starosta celjskega „Sokola“ 5 gld., g. Anton Kupljen, c. kr. notar v Črnomlju na Kranjskem 6 gld., g. Anton Turnšek, veletržec v Nazaretu pri Mozirji 3 gld., gospa Marija Bratanič, posestnica v Celji 5 gld., g. Josip Tratar, okrajni pomožni učitelj v Celji 3 gld., pred. g. Lavrencij Herg, stolni dekan itd. v Mariboru 3 gld., g. Šimen Kukec, veleposestnik in pivovarnar v Žalcu 5 gld., g. Josip Hočvar, narodni krojaški mojster v Celji 6 kron in g. Ivan Kramar, učitelj na Zidanemmostu 2 kroni. — Sprošnja, da bi tudi ostali podporniki in vsi naprošeni p. n. rodoljubi v kratkem blagovolili poslati svoje prispevke, da se zamore že toli zaželjena sokolska zastava prihodnjo spomlad blagosloviti, kličemo, izrekajoč vsem dosedanjim in bodočim veduščim darovateljem srčno zahvalo, bratski: „Na zdar“!

Odbor „Celjskega Sokola.“

Koledar.

Sobota (31.) Volfgang (Volbenk), škof. — Nedelja (1.) 23. pobink. Vsi svetniki. — Ponedelj. (2.) Vse verne duše; Just, muč. — Torek (3.) Hubert, škof; Malahija, škof. — Sreda (4.) Karol (Dragotin) B., škof. — Četrtek (5.) Emerik, spozn.; Caharija, duh. — Petek (6.) Lenart, opat; Sever, škof, mučenec. — Mlad dne 5. ob 8. uri 32 minut zjutraj.

Sejmi.

Dne 2. novembra v Vitanju, Stradnu, Podčetrku in Mariboru (tudi za konje). Dne 3. novbr. v Radgoni in Pišecah. Dne 4. novbr. v Lučanah in na Ptuj. Dne 6. novbr. pri Novi cerkvi, v Lembergu, Rečici, pri Sv. Lenartu v Slov. gor., pri Sv. Vidu niže Petuja in v Brežicah.

Loterijske številke.

Trst 24. oktobra 1896:	38, 81, 68, 8, 85
Linc „ „ „ „	77, 64, 47, 12, 45

Št. 4976 civ.

Razglas.

C. kr. okrožno sodišče v Celji dovoljuje na prošnjo dedičev javno dražbo v zapuščino gospe Henriete Vošnjak spadajočega zemljišča zemljišno-knjižne vloge št. 314 — katastralne občine mesto Celje — iz parcel njiv 479 in iz parcel travnikov 478 obstoječega posestva — na takozvanem otoku pri Celji in odredi za dražbo

dan 16. novembra 1896

predpoldnem od 10—12 ure pri podpisnem okrožnem sodišču v razpravni sobi št. 12 z dostavkom, da se posestvo v sodniško sklicno ceno 895 gld. izklicne in da se pod to ceno ne bode prodalo.

Vsak, kateri je voljen posestvo kupiti, ima pri dražbenem komisarju vložiti 10% vadij z 90 goldinarji. Ostali dražbeni pogoji zamorejo se ob navadnih uradnih urah vpogledati pri okrožno-sodniški registraturi. Za odobrenje dražbenega zapisnika pridržali so si dediči osem dni za pomislek.

Celje, dne 23. oktobra 1896.

(219) 1—1

C. kr. okrožno sodišče:
Mravlag.

Prodaja se

tik farne cerkve hiša, z gostilno, trgovino, prodajo tobaka in kovačijo. Poslopja so dobra in precej obdelanih njiv. — Vse pod ugodnimi pogoji. — Edina obrt v fari. Kje — pove upravnistvo „Domovine“. (218) 2—1

Pratika za leto 1897

na drobno in debelo
se dobi pri

Dragotin Hribar-ju v Celji.

Na prodaj.

Prejšnje Ottovo posestvo, zdaj lastnina gg. misijonarjev pri sv. Jožefu je zavoljo prevelike skrbi na prodaj — celo ali na kosce; obstoji iz dveh hiš števil 12 in števil 29 — iz gospodarskega posloja, kobilca in zemljišča. Cena vsega skupaj je 7.400 goldinarjev, kateri se morajo ali takoj ali pa v gotovih obrokih izplačati. Lega je lepa, v Cretu, torej blizu mesta in ena hiša čisto nova, še 12 let davka prosta. (198) 10—5

Dva učenca

sprejme

Ivan Rebek,

stavbeni in umetni ključavničar v Celji.

(215) 3—1

Lepo posestvo

Lepo posestvo na Lubečni (poprej lastnina Varovšek-ova) sedaj g. J. Pečnaka na Teharjih, z dvema opkarnama (cigonco), pod ugodnimi pogoji na prodaj. Proda se pa tudi na drobno. Kdor želi kaj kupiti, obrne naj se na Franc Brenceta p. d. Budec na Arclinu pri Vojniku, Stajersko. (216) 3—1

Iščem učenca

iz dobre hiše za pekarijsko obrt

Florjan Plevčah,

(217) 1—1

pekovski mojster, Ponikva.

„Šaljivi Brivec“

izhaja v Trstu 3krat v mesecu in stane za celo leto 5 kron

Lastnik in urednik lista:

Miloš Kamušič.

Dragi bralci „Domovine“!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

kupuje vsakovrstno sadje, kakor: breskve, hruške, jabolka, divji in pravi kostanj itd.; deželne pridelke, n. pr.: kumna, fižol, bučna zrna, konoplje, malinsko štopo, suhe gobe drobno narezane, želez, knoper, i. t. d. Kupim tudi več vagonov sadja za prešat, pošiljatev se začne 20. t. m. Kdor kaj ima naj se osebno ali pismeno oglasi ter vzorec pošlje.

(135) 52—17

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

„Pri dobrem pastirju“!

Primerna birmanska darila

priporoča

Fran Čuden

v Ljubljani, Mestni trg.

Največja zaloga nikelnastih, srebrnih in zlatih žepnih ur ter velika izber stenskih ur; zlatih verižic, uhanov, prstanov itd.

Popravila izvršujem natančno in dobro z jamstvom.

Ceniki zaostoj. (141) 26—

Brezplačni naslov: Nasko, Celje.

Viktor Nasko

mizarski mojster

v Celji

Gospodske ulice

(Herrengasse) števil 24

Priporoča svojo veliko zalogo lesenih in kovinskih mrljskih rakev ali krst. (147) 25—

Po nizki ceni.

Otročja obleka od 1.50—7 gld.

Prva in največja spodnještajerska

zaloga oblek

JOSIP HOČEVAR-ja

v Celji, Graška cesta (Grazerstr.) 19

priporoča svojo veliko zalogo

nepremičljivih plaščev = havelok

raznih barv in velikosti.

Oblek za gospode, dečke in otroke vsake velikosti in kroja, po le mogoče

nizki ceni.

Velik izber vseh drugih delov obleke.

Obleko za gospode po meri naredim v teku treh dni iz najbolj priznanega angleškega, francoskega in brnskega blaga, katerega slednjega imam vedno uzorce v zalogi po najnovejšem modnem kroju solidno in po nizki ceni.

Na željo pošiljam uzorce franco. Strojene obleke, če se ne dopadejo rad brez ugovora zamenim. (49) 43—1

Plašči = havelok od 7—14 gld.

Milan Hočevvar

trgovina specerijskega blaga

v Celji, Glavni trg št. 10

nasproti farne cerkve

Priporoča

častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svoje blago, zagotavljajoč dobre in cene postrežbe.

DRAGOTIN HRIBAR

trgovina papirja, pisalnega in risalnega orodja v Celji

priporoča gospodom trgovcem in prodajalcem svojo

Veliko zalogo vsakovrstnega papirja

za pisarne, pisma, risanje in savijanje, rasnovrstno barvanega, svilnatga (za cvetlice), za vezanje knjig itd., zalogo rasnih Nežiderskih svezkov, Hardtmuthovih svinčnikov in angleških peres po originalnih cenah tovarniških;

dalje priporoča

zavitke za pisma raznih velikosti in barv, peresnike, črtilce, tablice, črtalnike, brisalke, krede, gobice, pušice in škatle za peresnike, torbice, knjižice za beležke, trgovske knjige, pečatni vosek itd. po najnižjih cenah

Posebno lep izber papirja in zavitek v mapah in elegantnih škatljah.

Najbolje strune za citre, gosli in kitare.

Velik izber albumov za fotografije in spomence, map za pisma in papirje, tintnikov, okvirov za fotografije, listnic itd.

po nizkih cenah.

Šolske in molitvene knjige še poseben popust.

Martin Gregorinčič,

krojaški mojster, Celje

Cerkveni trg št. 4

priporoča se vis. čast. duhovščini in slavnemu občinstvu za

jesensko in zimsko dobo

za napravo vsakojake obleke po najnovejšem kroju

in po nizki ceni.

Izdeluje posebno lepe talarje, črno obleko in uniforme za uradnike in vojaštvo.

(180) 12—9

Kmetijske stroje:

sadne in grozdne mline, stiskalnice s trajno delujočim dvojnimi in pritiskom vravnajočim tlačilom, slamoreznice, ročne mline za žito (s kameni), geple, travniške brane itd. popravila, izdeluje in iz zaloge

po najnižjih cenah

prodaja trdka:

Pehani, Lorber & dr.

tovarna strojev in livarna v Žalcu pri Celju.

Dalje prevzame v izvršbo vse v strojno in livarsko stroko spadajoča dela, posebno za žage in mline, za hmelne sušilnice itd., prodaja razne stvari lastnega proizvodstva iz zalamčeno najboljšega železa, kakor: vilite kotle, stopničaste in navadne rošče, razne plošče, močnarje, železne ograje, uteže za ure itd. itd.

Vsi izdelki so solidno izvršeni, postrežba je točna in najprijaznejša, a cene nižje kot povsod drugod. (142)

Za vsak stroj in vsako delo se jamči.

SVETA DRUŽINA

ali

molitvenik

v rabo

občni bogoljubni družbi krščanskih družin

na čast

svete družine nazareške

Obsega pojasnila in določbe in vse navadne molitve

Z dovoljenjem prečastnega škofjstva tržaško-koperkega v Trstu, spisal

P. Hrizogon Majar

O. S. F.

Založil in prodaja Dragotin Hribar v Celji.

Cena

v usnje vezani knjigi z zlato obrezo 1 gld. 20 kr., v usnje z marmornato obrezo 1 gld., v pol usnje 80 kr.

Molitvenik obsega 32 pol ali 510 strani.

Ta molitvenik je namenjen za vse družbe svete družine nazareške in vse pobožno ljudstvo. Nobena krščanska družina naj bi ne ostala brez tega molitvenika.

Prekupi dobé popust